

СУДБИНА ДИРЕКЦИЈЕ ЗА УРБАНИЗАМ

Градски концепт – подела на два дела

ПРОТЕСТ МАЛИХ АКЦИОНАРА „КОВАЧНИЦЕ”

Осам година доказују кршење закона

СТРАНА 6

НАЈАВА ПОВЕЋАЊА ШКОЛАРИНА

Факултетима мало, студентима много

СТРАНА 8

КОЛИКО ДЕЦА ВОЛЕ КЊИГУ

Задовољни лектиром, али је не читају

СТРАНА 11

СНЕЖАНА НЕГОВАНОВИЋ ПРОКИЋ, КРАГУЈЕВЧАНКА У ХОЛАНДИЈИ

Хоћу друге снове

СТРАНА 18

Dvosobni stanovi i stanovi na 5. i 6. spratu za samo 833 evra/m² + PDV.

SAMO 833 €/m² + PDV

GRATIS garancija mesno

SMALLVILLE
Kragujevac
Prodaja i informacije: +381 34 635 2641
info@smallville.rs, www.smallville.rs

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО – СРЕБРО

ЗНАТСКО ДВОРИШТЕ – ПЕШАЧКА ЗОНА – КРАГУЈЕВАЦ

AUSPUH SERVIS

PRODAJA I UGRADNJA ORIGINALNIH IZDUVNIH SISTEMA

IMASAF

Kelecs Auto

M. BLAGOJEVIĆA 55
362 557, 064 122 9 240

Reciklaža kertridža i tonera

dobar kertridž mir u kući

Refill M

Karadordeva 51, www.refilm.com
Tel. (034) 33 77 98 (034) 34 01 03 (064) 287 64 64

OLYMPIC TRAVEL

034/33 57 37
www.olympic.rs

SPECIJALNE PONUDE
JEDAN PLAĆA, DVOJEPUTUJU!!!

Почиње осма година

Некако баш у ово време године 2007. била је у јеку спектакуларна полицијска акција под службеним називом „Индекс”. На мети су се нашли „купци”, „продавци” и „купопродајни” посредници у трговини испитима и дипломама на Правном факултету у Крагујевцу. Иза решетака је смештено на десетине осумњичених за тежак криминал, међу њима и више од половине професорског кадра факултета. Даље не треба подсећати, јер афера „Индекс” је недељама била у жижи медијске пажње и свакако није пала у заборав, чак ни оних који спорадично прате друштвена збивања.

Седам година касније, нажалост, не зна се ни ко је крив ни ко је невин, суд нити је оспорио нити потврдио наводе из обимне оптужнице тужилаштва. Шта више, епилог се и не назире јер још није изречена ниједна првостепена пресуда, свеједно ослобађајућа или оптужујућа. Зато се с правом може рећи да је афера „Индекс” највећа „црна рупа” српског правосудја.

Међутим, таква спорост, неефикасност, непрофесионалност, или како већ оквалификовати процес који се води у Вишем суду (раније Окружном) у Смедереву била је извесна, такође очекивана, па и најављивана од многих иоле бољих познавалаца „примењеног права”. Укратко - ево и зашто.

Случајно или намерно, скандал с продајом испита и диплома на правима у Крагујевцу у старту није оглашен као организовани криминал, мада се из касније написане оптужнице јасно „чита” да је реч о организованој групи (или групама) на факултету који је државна установа и у коју су улетљани бројни државни намештеници. Зато је процес уступљен редовном суду и то у Смедереву, а зашто баш у Смедереву - никада нису изнети уверљиви разлози.

Потом је смедеревско тужилаштво подигло једну, заједничку оптужницу за чак 86 оптужених којима се на терет ставља 120 кривичних дела за око 250 незаконитих радњи. У старту се испречио банални технички проблем, јер суд у Смедереву није имао судницу у којој би могло да се смести толико оптужених, плус њихови браниоци,

заинтересована јавност, новинари. Међутим, далеко од тога да је проблем био само „смештајне” природе. Упућени су одмах константовали: овом суђењу неће се видети крај. На једној оптужници толико лица са још више кривичних дела нема шансе да оконча ни судија с магијским моћима.

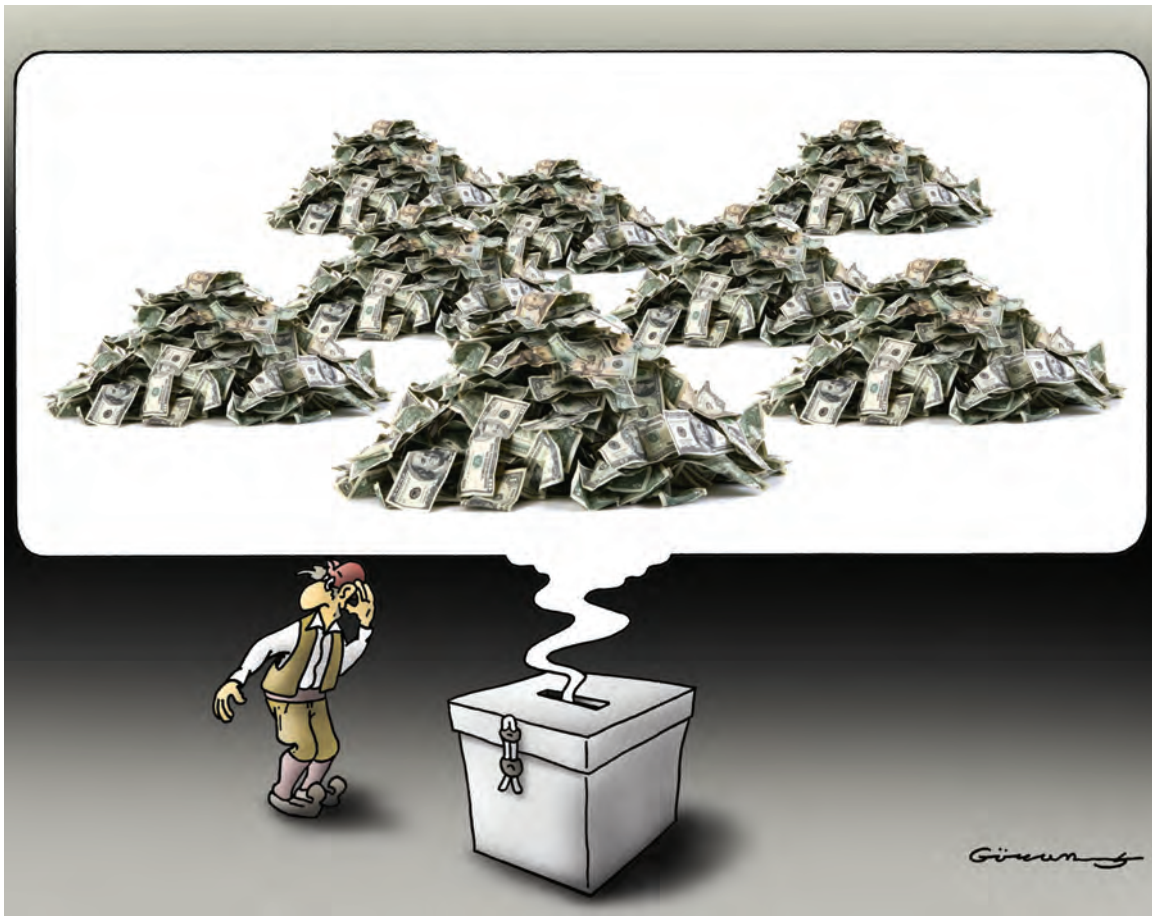
Свеједно, поступци нису раздвојени, остали су у „комаду”, уз то је, после „чувене” реформе правосудја, промењено судско веће и све кренуло испочетка, али је те 2010. године, рецимо, за „индексовце” било одређено само 28 дана за суђење, од којих је осам рочишта одложено. Најспектакуларније одлагање било је прошле године, када је судија неколицини оптужених професора уписала „оправдане изостанке” јер су морали да присуствују предавању министра правде на Правном факултету у Крагујевцу.

Иначе, одлагања суђења било је и због болести окривљених, службених и студијских путовања, завејаних путева, штрајка адвоката, а браниоци су вешто искористили све могуће начине за одуговлачење и развлачење процеса.

С друге стране, окривљени професори (званично и даље невини) постали су факултетска „већина” која је по принципу мајоризације „узела ствар у своје руке”.

Остаје да се види да ли ће судски процес за аферу „Индекс” доћи „под удар” нове законске норме о суђењу у разумном року, да ли ће неко из (независне) судске власти ишта учинити да се оконча ова бескрајна прича која је својевремено дрмала целу Србију.

Једно је, међутим, сигурно: док не буде коначног епилога за „индексовце”, неће бити уклоњена једна велика мрља, не само са Правног факултета, већ и са крагујевачког Универзитета. Ма колико неки овдашњи званичници мислили да је ова „афера” прошлост или да је у њој било и разних „наместаљки” (по теорији завере), док се не стави параф на коначну судску реч, без прејудуцирања каква ће она бити, приче о продатим и купљеним испитима, па и целим дипломама, крагујевачко високо школство неће стећи рејтинг какав и заслужују његови други стручни и честити посленици.

Карикатура: Горан Миленковић

Ако ми дођемо на власт...

Предизборна обећања иду као лавине. Подједнако кроз политички маркетинг (за странке никада није било беспарице - ма шта то стварно значило) и свакодневна обраћања политичких првака, која електронски медији са одобреним фреквенцијама у неким задатим секундама морају да преносе. Ко ме је до слушања и гледања - нека изволи.

Заједничко свим странкама је да циљано „лове” гласаче својим „рецептима” на питање како преживети. На мети су, разумљиво, велике друштвене групе које се мере стотинама хиљада потенцијалних бирача, односно маса од које ако се „штрбне” бар неки постотак поверења може обезбеди прескакање чаробног петопроцентног цензуса.

Једна велика циљна група су незапослени, колико стотина хиљада их има то нико не зна. Друга група су сељаци, који „по дефиницији” свим политикама служе за гласање и војску, јер нема партије која њима опет нешто не обећава. Трећи су пензионери, претходних година со-

цијално срозани и баш због тога згодни за убеђивање „ако ми дођемо на власт, пензије ће бити сигурне и веће”. Четврти су запослени у јавном сектору који егзистенцијално нису угрожени, али су кивни на државу због тзв. солидарног пореза на плате. Пети су млади, али не само као незапослени, већ и безперспективни за Србију, посебно ако се школују. Шести су ванпартијци којима се обећава да чланска књижица неће бити улазница за било који друштвени сегмент где има још живота.

Е, сад, ко ће на чију причу да се навуче, а у понуди је много тога сличног, а обавезно оптимистичког, а ко ни у шта неће да поверује, те ће 16. марта „имати нека преча посла”, може само да се нагађа. Процене да на изборе неће изаћи више од 55 посто грађана с правом гласа ипак говори да она друга, скоро половина гласача, не верује нико ме.

Претходних дана једно посебно обећање дао је председник напредњака Александар Вучић. Изречено је тако као да очекује апсо-

лутну власт, што он као аспирацију и не крије, јер га је дао не само у своје и име своје партије, већ и у име будуће Владе и парламента. Он је, беше ли у Врању, најавио:

„Од 1. маја за све оне који улажу у Србију у наредне две године направимо посебне олакшице, јер неће да плаћају, у зависности од броја запослених, порезе и доприносе, порезе на добит, сем ПДВ-а. Биће ослобођени свих пореза и доприноса, али да запосле 100, 200 или 300 људи”.

Вучић је, уствари, најавио да ће до 1. маја (Празника рада) бити направљена Влада, конституисана Скупштина и усвојене измене пореских закона, али није објаснио ко ће да плаћа доприносе тих незапослених за здравствено и пензијско осигурање и остало. Нема ко други, него ови који су већ запослени.

Кад је већ реч о А.В., у кампању (не изборну, већ фудбалску) укључили су се и навијачи. Алудирајући на његово „звездашко” опредељење и ангажовање, „гробари” су прошле суботе на утакмици Партизан - Раднички (Ниш) скандирали: „Вучићу (следи непристојно ослобљавање), не дамо ти титулу”.

energetski efikasna
stolarija

SUNCE

Da li ćete i naredne
zime grejati ulicu?

aplikacija za obračun
uštete energije i novca

suncemarinkovic.com 034/ 330 870

ЖИТОПРОДУКТ

Крагујевац, Војводе Путника 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брашно по произвођачким ценама

Произвођачке цене,
гарантовани квалитет
белог, лиснатог,
печеног, замрзнутог
пецива

Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима:
ТЦ Аеродром, Мала пијаца,
код улаза у Житопродукт,
у кругу Заставе,
у Улици Драгослава Срејовића 5

ПОЗАДИНА ВИШЕМЕСЕЧНЕ БЛОКАДЕ И ПРОТЕСТА РАДНИКА „АУТОСАОБРАЋАЈА”

Од радничке муке политичка игра

У почетку је то стварно био раднички протест, социјални... Временом је постало јасно да се игра нека политичка игра. Нико нам није рекао да ми морамо да будемо на улици како би уследила смена градоначелника Крагујевца, али што је време више одмицало сами смо схватили да је тако, открива Славна Костић, дојучерашња чланица Извршног одбора Слободног синдиката „Аутосаобраћаја”, који оптужује да је приграбио власт у фирми

Пише Александар Јокићевић

Почело је спонтано, радничким огорчењем и муком због неисплаћених плата месецима уназад, неовверених здравствених књижица, неповезаног радног стажа... Око 200 радника излази на улицу, блокира пут и пругу у Грошници. На питање ко је организатор протеста, у глас одговарамо - радници. Тако је било, тако смо мислили, али показује се да смо искоришћени у политичке сврхе.

Ово јавности открива на конференцији за медије, коју је организовао Самостални синдикат „Аутосаобраћаја”, Славна Костић, дојучерашња чланица Извршног одбора Слободног синдиката „Аутосаобраћаја” и, по сопственом признању, још увек члан Српске напредне странке. Према њеним речима, блокада пруге и пута у Грошници, коју су прошле године 44 дана држали радници предвођени Слободним синдикатом „Аутосаобраћаја”, била је уперена против градске власти и требало је да омогући смену градоначелника Верољуба Стевановића.

Славна Костић, заправо, тврди да су акције које је спроводио Слободни синдикат имале искључиво одобрење из кабинета првог потпредседника Владе Србије Александра Вучића. На питање зашто је иступила из Слободног синдиката и хоће ли као члан СНС-а трпети последице због онога што сада говори, додаје да и сама размишља о напуштању странке.

- Радници сем социјалног програма и исплате два минималца, тачније исплате позајмице на шест месеци, коју морамо да вратимо са каматом од један одсто, нису решили своје проблеме и то је истина, наглашава Костићка.

- У почетку је то стварно био раднички протест, социјални... Временом

је постало јасно да се игра нека политичка игра. Нико нам није рекао да ми морамо да будемо на улици како би уследила смена градоначелника Крагујевца, али што је време више одмицало сами смо схватили да је тако. Да смо на улици 44 дана уз нечију сагласност, да је требало сменити градску власт. Сви знамо да је било покушаја и на једној од седница Скупштине града, да смо ми били додатни притисак. Као организатори протеста су се убрзо издвојили, мислили смо да је то више због сликања, челни људи Слободног синдиката. Отворено су говорили и да су чланови СНС-а, то се провлачило по медијима. Међутим, показало се да су управо ти организатори добијали инструкције из странке. И данас се за све јавно позивају на кабинет Александра Вучића, на шефа његовог кабинета, са којим су, тврде, у свакодневном телефонском контакту, одлазе у Градски одбор странке по савете. Више пута смо, као радници, питали зашто се не отвара Аутобуска станица, зашто месечно губимо пет - шест милиона динара. Од тог новца могли бисмо да примамо, ипак, некакве плате, али из Слободног синдиката кажу, дословно, да шеф Вучићевог кабинета не дозвољава да се станица отвори, наводи Костићка.

■ Блокада града

Да подсетимо, незадовољни радници „Аутосаобраћаја” су, после шест дана штрајка на Аутобуској станици (коју држе у блокади од 16. октобра), 22. октобра око 10 сати повукли радикални потез блокирајући раскрсницу на краљевачком друму код скретања за Грошницу и пругу, верујући да тек тиме, бар се тако тврдило, привлаче пажњу државе.

Штрајкачи су захтевали девет неисплаћених плата, да им се овере здравствене књижице, пошто нису оверене од марта прошле године... Према тадашњим информацијама

” Славна Костић: Шта у међувремену ради Слободни синдикат? Штите само своје чланове којима обећавају шефовска места... све држе под контролом претњама и псовкама. Забрањено су улазак у фирму бившим колегама, којима се још дуго плаће. Другим речима, понашају се као да су власници „Аутосаобраћаја”, позивајући се на Вучићев кабинет.

из Полицијске управе Крагујевац радницима нико није дао дозволу да запрече саобраћајницу и пругу и против свих који учествују у блокади најављене су кривичне пријаве. Полиција је узела податке од свих окупљених, али је блокада остала.

Радници су говорили да ће склонити блокаду када се испуне њихови услови, исплати социјални програм и обезбеди кредит из Фонда за развој. Такође, рекли су и да очекују да судство ради свој посао, да бројне кривичне пријаве, чак и пресуде против бивших руководиоца „Аутосаобраћаја”, после којих су на чудан начин ослобађани одговорности, више не стоје по фиокама. Немогуће је да пропадне трећи аутопревозник у Србији, а да не постоји кривац за то.

- Верујемо да се Александар Вучић бори против корупције, зато и

хоћемо да он дође, нека предложи људе који могу решити нагомилане проблеме у предузећа, нека почну да их решавају и ми ћемо се склонити са улице, говорили су радници.

■ Самосталци најављују пријаве

На тој улици, као што је познато, остали су до почетка децембра, када се измучени ишчекивањем и без заосталих плата, али опет уз тврдње „захваљујући Вучићу”, повлаче на Аутобуску станицу, која је за услуге затворена и данас. Одлуком Костићке да отворено говори о вишемесечној агонији у којој се налази „Аутосаобраћај”, строга тајна, о којој се шепутало или нагађало у чаршијским причама, постала је јавна.

Чак и да занемаримо отворено указивање владајуће градске коалиције на политички инструисану бло-

каду града, једног тренутка уследио је и политички контраодговор - организовање грађанске контраблокаде. Али, ако су намере СНС-а биле да стварно помогне радницима „Аутосаобраћаја” дилема је зашто блокада Аутобуске станице упорно траје.

Нарочито ако се зна да доноси чист приход, јер сваки улазак и излазак аутобуса других превозничких кућа наплаћује се по 500 динара, па када се преко стотину полазака и пролазака помножи са тим износом, и перонском картом за путнике од 60 динара, није тешко закључити колико се губи.

- Одлучила сам да олакшам себи говорећи истину, али и да, са друге стране, колеге који остају да раде не остављам у заблуди. Подсетићу, социјални програм је спроведен и у предузећу је остало 157 запослених. И ја сам се, баш због свих ових дешавања, изјаснила за одласак из предузећа и ангажована сам до усвајања завршног рачуна - али, статус предузећа је и даље нерешен. Најављиван је као кључни дан 15. фебруар, а стратешког партнера нема ни на видику и нема ни нових директора које је обећао Вучић, а чији је долазак најављиван до Божића. Шта у међувремену ради Слободни синдикат? Штите само своје чланове, којима обећавају шефовска места и само свом чланству оверавају здравствене књижице, користе службено возило, све држе под контролом претњама и псовкама. Забрањено су улазак у фирму бившим колегама, којима се још увек дугују плате и који су, на крају крајева, акционари овог предузећа. Другим речима, понашају се као да су власници „Аутосаобраћаја”, позивајући се на Вучића и његов кабинет. На Аутобуској станици сада нема никога, верујте, немамо ни портире, а ту имовину ипак треба заштитити. У Слободном синдикату су поцепали решења о распоређивању људи на то радно место које је потписао актуелни директор Слободан Сретеновић. Не свиђају им се портири. Нисмо се за то борили, поручује Костићка.

Управо из наведених разлога Славна Костић је, како каже, одлучила да издаје „из приче”. Подршку су јој пружиле колеге из Самосталног синдиката, који на основу њених изјава које су предочене јавности најављују кривичне пријаве против људи из Слободног синдиката. Да, како објашњавају, тиме покушају заштитити оно што је остало од „Аутосаобраћаја”.

БЛОКИРАНА АУТОБУСКА СТАНИЦА

ИЗ САОПШТЕЊА СЛОБОДНОГ СИНДИКАТА

Изјаве Славне Костић су лажи

Госпођа Славна Костић је из одбора Слободног синдиката избачена 10. децембра 2013. године, одлуком већине чланова Извршног одбора. Повод за њено искључење било је неповерење и осуда чланова одбора према дотичној госпођи.

Још док је трајала блокада, примећено је да Славна Костић свакодневно користи припрему документације за привредни криминал, да борави у управној згради предузећа како би контролисала рад службеника, а у ствари пришла је актуелном руководству и помагала им приликом сакривања документације и пеглању исте, што чини и до дана данашњег.

Славна Костић по други пут узима социјални програм, руководство јој потом даје уговор о делу, који такође наплаћује, а правна служба јој даје на увид податке о радницима који не би требало да буду доступни трећим лицима, што Костићева након одласка из предузећа то и јесте, а она их користи у промоцији

Самосталног синдиката - Верковог синдиката и својим лажима учествује у политичкој предизборној кампањи, штитећи градоначелника којег је најстрашније пљувала у протеклим годинама дана, о чему сведоче бројни интервјуи дати медијима. Ми верујемо да је амбициозна Славна Костић своје лажи и наплатила и очекујемо да је ново запослење чека у Паркинг сервису, Тржницама или чак Скупштини града.

Дакле, све изречено на режимској Телевизији Крагујевац од стране поменуте индивидуе су лажи.

Овом приликом се извињавамо господину Луки Томићу и кабинету првог потпредседника Владе господину Александру Вучићу, што чине огроман напор да наше предузеће почне са радом и дигне се из мртвих, док их ова компромитована госпођа клевети и лажно оптужује. Такође, извињење и СНС-у и уједно савет да госпођу Славну Костић туже за сваку изречену лаж.

Слободни синдикат „Аутосаобраћаја”

НЕИЗВЕСНА СУДБИНА ДИРЕКЦИЈЕ ЗА УРБАНИЗАМ

Градски концепт – подела на дв

Пише Александар Јокићевић

Незадовољство запослених у крагујевачкој Дирекцији за урбанизам, о чему се у граду говори дуже време, напокон се и јавно показало. Самостални синдикат у оснивању прошлог четвртка у великој сали Дирекције одлучио је да „угости“ новинаре, али, ипак, не и да их почастити отвореном причом.

Опет је добрим делом остало недоречено зашто се месецима тихо говори о могућем гашењу Дирекције за урбанизам, односно, реорганизацији ове куће, док је са друге стране дуговање града од око 60 милиона динара неспорно. Из тог разлога запослени су примили тек септембарску плату. И то је, наравно, довољан повод за незадовољство. Заправо, повереник Самосталног

До краја године, према најавама представника градске власти, уследиће трансформација Дирекције за урбанизам. Град има интереса да задржи под својим окриљем урбанизам, док ће пратеће делатности као пројектовање, надзор и технички пријем морати да зараде на тржишту

синдиката Весна Савић наглашава да је пословање Дирекције за урбанизам угрожено због нечињења или погрешног чињења одговорних, како директора Драгана Јевтовића, тако и оснивача предузећа - града, управо због неплаћања уговорених обавеза, тачније ураћених и фактурисаних послова из предходног периода.

Осим града дужници су и јавна градска предузећа, а остаје да леб-

ди у ваздуху да ли је очита беспарица у градском буџету једини разлог агоније Дирекције за урбанизам. Како кажу у Самосталном синдикату, до сада је била пракса да у Дирекцији организују конференције поводом пословних и професионалних успеха предузећа, о чему сведоче бројна признања и награде, које украшавају зидове ове институције. Али, очито, темељи су пољупљани.

- Генерације су за 52 године постојања изградиле институцију која је призната и поштована и ван територије града. Својим радом Дирекција за урбанизам је стекла регионални карактер. Иначе, основана је за потребе овог града, и целокупни свој потенцијал ставила је на услугу граду и грађана Крагујевца, јер својим радом даје основ и прати инфраструктурни и инвестициони развој града. Поред насталог дуговања града проблем је и неуговарање планова и пројеката неопходних за даљи раз-

вој града. Да би град остварио неометан инвестициони развој мора се изградити већи број планских докумената, а пре свега Генерални план, јер истиче 2015. године, 23 плана генералне регулације, што је и законска обавеза града, као и план детаљне регулације и пројектне документације Северне области, што је обавеза која произ-

илази из уговора са компанијом „Фијат“ из 2008. године, додаје Весна Савић.

■ Дуг на рате

Почев од новембра прошле године запослени су се обраћали свим надлежним. Напомињу да је градоначелник Верољуб Стевановић дао усмено обећање да ће дуг бити

ЗАПОСЛЕНИ У ДИРЕКЦИЈИ ПРЕД НОВИНАРИМА

ФОТОМОЗАИК: Крагујевачки са околином

Репродуцирано

ЗГРАДА ДИРЕКЦИЈЕ ЗА УРБАНИЗАМ

МАЛИ АКЦИОНАРИ „КОВАЧНИЦЕ“ НЕ ОДУСТАЈУ ОД СВОЈИХ ЗАХТЕВА

Осам година доказују кршење закона

И после осам година од приватизације бивши радници, а сада чланови Удружења малих акционара, истрајавају у борби да код надлежних покрену поступак за доказивање незаконитости током продаје предузећа. Незадовољни су и радници „Ковачнице“ који траже разговоре са државним званичницима, спремајући захтев за преиспитивање приватизације

Пише Милиш Пантић

Када је изгледало да су се мали акционари „Ковачнице“ повукли и предали у борби да докажу своју истину о приватизацији овог предузећа, протекле недеље изашли су на још један јавни протест, овога пута испред зграде Вишег тужилаштва у Крагујевцу. Са мегафоном у рукама председник Удружења малих акционара и некадашњи дугогодишњи директор фирме Радомир Станковић поновио је све оне давне познате оптужбе о незаконитом поступку приватизације, када је 2006. године већински капитал фирме купио бугарски предузетник Валентин Захаријев. Те оптужбе они су кроз пријаве упућивали скоро пуних осам година разним правосудним инстанцама, али оне нису уважене и потпуно преиспитивања тог посла никада није покренут.

Пре три године они су „стигли“ и до Старзбура, подневши комплетну документацију Суду за људска права. Од њих су у два наврата добили позив за допуну докумената и сада чекају шта ће да каже међународни суд, кад се ови домаћи не оглашавају.

■ Право на парницу

У Удружењу малих акционара, које броји преко 800 чланова, углавном бивших радника, кажу да је повод за обраћање Старзбуру то што им је ускраћено право да воде парнични поступак. То право је загарантовано сва-

ком грађанину, организацији или фирми. Они су одмах после приватизације 2006. године тадашњем Трговинском суду у Крагујевцу, сада Привредном суду, поднели тужбу за вођење парничног поступка у коме су хтели да докажу да је приватизација незаконита, јер имовина предузећа није правилно процењена.

Наиме, основна њихова примедба је да су се приликом процене имовине догодили груби фалсификати и да једна трећина капитала предузећа није ушла у процену вредности. Тако чланови Удружења наводе да нису у попис имовине ушле све хале од укупно три хектара, није пописана сва опрема, док је земљиште фирме уписано као пољопривредно друге и треће категорије, а не грађевинско.

Иако је „Ковачница“ током 1999. године два пута момбардована и након тога су уложена велика средства и стотине хиљада радних сати радника на обнови хала, оне у проспекту нису уписане као нове грађевине, већ као старе зграде. Све то имало је за последицу да је званична процена вредности фирме изашла на око девет милиона евра. Чланови Удружења наводе да је само у из-

СИМБОЛ „КОВАЧНИЦЕ“ И ЊЕНОГ ДУГОГ ТРАЈАЊА

цију од 3,1 милион евра коју је имао обавезу да уложи нови власник Захаријев. Тврде да је он уложио стару опрему за коју је прихваћена много већа цена од реалне. На ову њихову жалбу Агенција за приватизацију спровела је контролу и ангажовала вештака, који је потврдио вредност улагања, али мали акционари тврде да вештак постоје добро обавио јер је стручно невалификован за то.

Трећи њихов захтев поднет полицији и тужилашву је да се преиспита пословање предузећа од приватизације до данас, јер тврде да су се у фирми догађале велике крађе и наводе да за то имају доказе. До сада се ни једна правосудна инстанца није огласила и прихватила да по њиховим пријавама поведе поступак, па је то и био разлог протеста испред Вишег тужилаштва у Крагујевцу. Једини који се огласио био је Врховни суд Србије, који је утврдио да, ако званична процена имовине не одговара чињеничном стању, одговорност за то сноси менаџмент предузећа и Агенција за приватизацију. Али, неко би то конкретно требало да преиспита и утврди истину.

■ Синдикати незадовољни

Бугарски предузетник Валентин Захаријев, који је у Србији купио још неколико металских предузећа, постао је власник 80 посто капитала „Ковачнице“ за 1,7 милиона евра. Данас је 323 радника незадовољно стањем у предузећу, примањима и условима рада. Незадовољство се накупило до те мере да су представници сва

градњу нове фабрике 1970. године и набавку опреме годинама након тога уложено преко 100 милиона марака.

Захтев да кроз парницу то докажу у Трговинском суду је одбијен као неблаговремен. Чланови Удружења оспоравају и инвести-

а дела

измирен, али, ипак, почетком фебруара у Дирекцији оснивају Самостални синдикат како би се у законским оквирима борили за опстанак предузећа. Договор је постигнут и спроводи се, па Предузеће за изградњу града Крагујевца, као највећи дужник, готово свакодневно пребацује новац у траншама овом предузећу.

Драган Планић открива да је план исплате дуговања практично направљен на притисак синдиката на менаџмент Дирекције за урбанизам, и на препоруку Предузећа за изградњу. Иначе, потраживања су се нагомилавала у последњих годину дана под изговором да је град у финансијској кризи и да је буџет значајно умањен. За област урбанизма, упозорава он, за ову годину планирано је тек око 50 милиона динара, односно, колико је отприлике и потребно за исплату дуговања.

Месецима се, углавном незванично, прича да градски челници имају намеру да трансформишу Дирекцију за урбанизам. Да ли је ово пут, или је беспарица баш велика?

- Многе власти су у прошлости у почетку имале неразумеваше према Дирекцији за урбанизам, али неспорно је, један део актуелне градске власти, бар када говоримо о овој години, не разуме улогу урбанизма и просторног планирања. Тачно је да се поред борбе за исплату дуговања и нове послове боримо и за очување статуса предузећа. У каквом ће облику бити, видећемо. Вероватно ће то у наредном периоду дефинисати одређена законска решења, одговара Драган Планић.

Према његовим речима, мишљење градоначелника Стевановића је да је овакво предузеће потребно Крагујевцу и да се његов опстанак не доводи у питање. Међутим, визија Небојше Васиљевића, члана Градског већа задуженог за инвестиције и развој, са којим, признаје Планић, нису отворено разговарали, очито је другачија. Окупљени запослени кажу да не знају праву истину и подсећају да је директор Дирекције за урбанизам Драган Јевтовић отворено говорио о трансформацији у интервјуу „Политици“, а потом сам себе демантовао, као и да је замена теза да је било покушаја републичке власти да усвајањем Закона о јавним набавкама, такође, угаси Дирекцију за урбанизам. Они питају како раде сродне ин-

ституције у Нишу, Шапцу, Суботици. Како ниједно друго предузеће у Србији није дошло у сличан проблем.

Када се говори о Закону о јавним набавкама, чињеница је, сматрају представници Самосталног синдиката, да се заправо наставља по старом. Као и остале институције у Србији, бар у 2014. години, сам закон још није дефинисао до краја за које делатности град има право да оснује своје предузеће, а за које послове мора да се спроведе поступак јавне набавке.

Да ли ће се Дирекција свести на Урбанистички завод, хоће ли и даље моћи да ради пројектовање и надзор, то су питања на која из врха државе још није одговорено. Из Самосталног синдиката упозоравају да се претходних месеци говорило о градском концепту да се део Дирекције за урбанизам припоји Градској управи, а део Предузећу за изградњу града Крагујевца. Међутим, истовремено указују да је Дирекција радила, на пример, регионални просторни план за четири округа централне Србије. Када би се урбанизам претворио у испоставу градске управе изгубио би се регионални карактер ове институције.

■ Трансформација неопходна

Члан Градског већа за инвестиције и развој Небојша Васиљевић отворено говори да ће до краја године уследити трансформација Дирекције за урбанизам. Закон о јавним набавкама, у ствари, не терети Дирекцију за урбанизам, већ терети градска предузећа попут Предузећа за изградњу уколико би се директно наручивали послови.

- Код јавних набавки не одговара директор који је добио набавку, већ онај ко ју је поверио. Такође, јасно је предочено да је са тим бројем запослених у Дирекцији за урбанизам, којих има 64, неопходно да уследи трансформација предузећа. Постоји интерес града за урбанизам, велико планирање, док пројекте парцелације данас раде све урбани-

стичке куће са лиценцама. Дакле, имамо Закон о јавним набавкама, општу рецесију и недостатак инвеститора у односу на претходни период, лош прилив у буџет, али и слободно тржиште. Можемо наручити Генерални план, који се ради једном у 15 година, можемо говорити о плановима генералне регулације, плановима детаљне регулације, и имамо одлуку Градског већа на основу које се ти послови поверавају Дирекцији. Све остало је на тржишту. Према томе, није град Крагујевац једина адреса за синдикалне оптужбе, образлаже Васиљевић.

Осим тога, како он каже, трансформација Дирекције, ради није тајни концепт, подразумева да део послова који се односе на урбанизам и све што је неопходно за ту делатност остане у оквирима ново-

” Небојша Васиљевић:

Знам да ове речи запосленима неће да се свиде, али питам ко може да им обезбеди отприлике 120 милиона динара годишње за плате. Који су то послови, како да им то град обезбеди непосредно.

снованог јавног предузећа Дирекција за урбанизам, да раде у име и за рачун града.

- То подразумева да за пројектовање, надзор, технички пријем, једноставно нема посла. Град то не може да им обезбеди. Поменуте услуге иду на тендер. Између осталог, и Закон о јавним набавкама је био повод за такво размишљање, мада је и раније разматрана идеја да се део Дирекције за урбанизам трансформише, могуће је, и као привредно друштво за консалтинг. У стању су да пруже и такве услуге, радили су за потребе „Фијата“, каже Васиљевић.

Да на тренутак занемаримо нагомилавана дуговања града, која се, како је већ речено, измирују у траншама. На питање, када већ нема тајних планова о реорганизацији, чему вишемесечне дозираних прозивке од стране запослених у Дирекцији за урбанизам, члан Градског већа Васиљевић је још директнији:

- Увек је незадовољство када се руши монопол. Знам да ове речи запосленима неће да се свиде, али питам, ко може да им обезбеди отприлике 120 милиона динара годишње за плате. Који су то послови, како да им то град обезбеди непосредно. Тржиште је отворено, слободно, годинама су упозоравани на ту чињеницу. Наглашавају да су кућа од значаја, то је неспорно, али град има интереса да задржи под своје окриље урбанизам, а пратеће делатности ће морати да зараде на тржишту, каже Васиљевић.

Он, између осталог, не жели ни да прећути чињеницу да тренутни начин функционисања Дирекције за урбанизам није за похвалу. Како он наглашава, град више не жели да сноси одговорност испред инвеститора, јер појединци из Дирекције за урбанизам уцењују извођаче радова за технички пријем, надзор. Јавна је тајна да многи имају приватне фирме. Нека се одлуче где желе да раде, у Дирекцији за урбанизам или на тржишту, поручује Васиљевић.

три синдиката у предузећу, Самосталног, АСНС-а и УГС „Независност“, припремили захтев да се обрате највишим државним руководиоцима и да затраже ревизију и поништавање приватизације.

Љубиша Цвијовић, председник Самосталног синдиката, каже да је последњи повод за незадовољство смањење јануарске плате за 20 одсто. До тога је, како тврди, дошло због постављања нереално високих месечних норми радницима, а пошто су испуњене са 70 посто, уследило је умањење зараде и укидање тромесечног регреса.

На састанку са синдикатима руководство је умањење плате објаснило смањеним порцибинама отковака и мањим обимом посла, који би могао да изазове последице већег обима и угрози опстанак колектива. Срђан Јелић, председник Синдиката АСНС у фабрици, каже да је до смањења посла дошло јер је фирми прошле јесени, када је дошло до реконструкције Владе, рачун био блокиран 130 дана због дуга за порезе и доприносе од 2,5 милиона евра. То значи да запосленима доприноси нису уплаћивани у дужме времену, а за време блокаде предузеће је изгубило посао код шест пословних партнера.

ТРАЖЕ РАЗГОВОР СА НАЈВИШИМ ДРЖАВНИМ ЗВАНИЧНИЦИМА: ЉУБИША ЦВИЈОВИЋ

ЗАПОСЛЕНИМА ДУГО НИСУ УПЛАЋИВАНИ ДОПРИНОСИ: СРЂАН ЈЕЛИЋ

Док се због смањеног обима посла поједини радници шаљу на плаћена одсуства, истовремено се ангажују нови радници по уговору, тврде синдикалци. Услови рада су лоши и хале се слабо или никако не греју. Због смањења плата без консултовања и одобрења синдикалних организација председници сва три синдиката припремили су захтев који ће ових дана бити и званично предат да комплетно пословодство фирме поднесе оставку.

Такође, сва три синдикална руководства ће тражити разговор код Вучића и Дачића, на којем траже да буде присутан и власник фирме Валентин Захаријев. Захтеваће да се преиспита приватизација и уради ревизија целог поступка. На том састанку спремни су да покрену и питање зашто и колико „Ковачница“ стално дугује велика средства свом власнику Захаријеву, мерена милионима евра, као и да добију одговор зашто од када је фирма приватизована у њој није потписан колективни уговор са запосленима, иако је више пута обећаван и најављиван.

- Ми ћемо код највиших државних званичника, ако нас примемо, покренути сва ова питања и надамо се да ће они наћи решење да ова фабрика, која постоји 156 година, не буде угашена, као многе пре ње, каже Љубиша Цвијовић, председник Самосталног синдиката.

ujedinjeniregionisrbije.rs

ВЕЛИКИ МИТИНГ УРС-а У ШУМАДИЈИ

У петак 7. марта у Крагујевцу,
у 18 часова у хали "Језеро"

Говоре:

Млађан Динкић, Верољуб Стевановић и лидери УРС-а!

Крагујевац говори, да чује Србија:

Да радимо и да живимо!

ДА ЛИ ЈЕ ФАШИЗАМ У СРБИЈИ МОГУЋ

Звер ће нам се јавно представити

Звер је поново почела да риче. Пробудили смо је сами, чим смо на тренутак остављени без надзора, препуштени себи, својој традицији и стеченој култури. Неспремни да прихватимо чињенице, ко ју је, када и како успавао прошли пут, спремни олако све да заборавимо, широкогрудо да опростимо себи враголасте "игре с ђаволовим репом", оргијашке несташлуке у дивоти валпургијске ноћи деведесетих

Пише Саша Милениј

САДА поново чујем њену рику, помешану, опет, с гласовима људи. Људи још увек, мада све ређе и безуспешније, покушавају да говоре. Али издаје матерњи језик. Недовољно изражава, ништа не преноси, не прима се и не чује од нељудске рике са којом се стапа и у коју се, напослетку, претвара. Тада све изговорено постоји само као пропаганда. Слути, јер сам то већ гледао раније. Заусти човек, а оно крене крик и од пола фразе лепо видиш: нема човека, него завија вук. Већина не да да је лавез ода – ћуте. Само им очи светле, из дубоке таме у коју су погружени. Потцењивачки гледају, из утопијског сна о коначној освети, о чину славе који ће да испуни сву таложену инфериорност, кроз векове. Тихо се облаче у длаку – звер сјаји.

Знам да ово моје осећање многима звучи претерано. Лирска преосетљивост. Можда и нешто горе: прљава игра неконкурентног такмаца. Свакако, наћи ће разум, "слеп за негативно" (рекао би Адорно), неспособан да схвати стварност у њеном настајању, као тенденцију и развојни процес (појаснио бих ја), довољно охрабрења да игнорише упозорења.

Ту је вероватно и најјачи седатив и аргумент утехе: вечити мит лењог ума о "централном комитету", свеприсутној тачки надзора и контроле, недреманом оку моћних ложа из којих се штанцују и надгледају сценарији свих збивања на планети. "Јес, као да би ОНИ то тек тако допустили" (ОНИ – секуларно, световно божанство малограђанског атеизма и паганства; то може бити ЕУ, САД, Руси, Удба, ЦИА, људи у црном ..., у зависности од чега се ко плаши и у шта верује), већ чујем финални подсмех мудрога незнања. Међутим, то одбијање упозорења, налик неозбиљности и детињастом непристајању, заправо је симптом буђења звери и друштвеног преображаја који је већ у току.

Звер се храни душама људи и то што она једе и од чега расте јесте суштина људске егзистенције, душа гола и сама: чињеница да је сваки човек понаособ апсолутно слободан. Порицање слободе, или другим ре-

чимачено, чињеница да је стварност отворена и суштински недовршена, суштина је фашизма. Давно је објашњен механизам "бекства од слободе". Комформизам, збијање уз своје крдо, прија јер разрешава од одговорности, која је по дефиницији увек и само лична. Како је одговорност тек друго име за слободу, налачије истог медаљона, фашизам игра и напредује на фигури чудесног парадокса: ослобађања од личне одговорности, то јест, ослобађања од слободе.

Не треба ништа да радиш, све иде само. Твоје није да радиш, него да се запослиш, да ти дају плату.

” Твоје није да радиш, него да се запослиш, да ти дају плату. Не питај како, није твоје да питаш и мислиш. Има ко мисли. Ти само треба да се опустиш и следиш припремљене трачнице: пусти мозак на отаву, вежи вола где ти газда каже, ћути и слушај

тивистичке, народне историје свију нација, увек је била плодно тле за које се сваки фашизам хватао. Свака традиционална култура, у том смислу, испуњава први услов за могућност појаве фашизма. Међутим, то није довољно.

ГРАЂАНСКА историја је, у међувремену, интензивно афирмисала концепт људских права, а то значи слободу и одговорност појединца, управо као инструмент заштите друштва од фашисоидних тенденција. Нарочито после Хитлера, слобода управо значи институционализовано право појединца да буде остављен на миру, да мисли другачије, а то управо значи: заштићено право појединца да буде независан од сопствене већине, издајник у њеним очима. Због тога, реципрочност, неумитно је и лично одговоран за сва сопствена непочинства, у ма коликој већини да их је извршавао, ама баш као да их је вршио сам. У циљу заштите ових права, сваког човека и грађанина, нису фино подешени само конституције, судови и закони, већ и читав низ контролних пракси. Најбољи је пример за сагледавање овдашње звери компромитација „Параде поноса“.

Само глуп може да се прави да мисли да је „Парада поноса“ пропагандни хомосексуални институт. Наравно да сви знају за пинк индустрију и профите које она оставује кроз практиковање ове грађанске демонстрације. Међутим, не само што је тржишна снажљивост легитимна и друштвено пожељна, него не може се тиме замаглити уставно-правна суштина овог теста. Устави свих слободних земаља гарантују свима слободу јавног окупљања. Бесмислено је фактичност тих гаранција проверавати и потврђивати на митингу подршке влади, то би могло проћи и у Стаљиновој Русији.

Да ли слобода јавног окупљања, као право сваког појединца, универзално постоји, проверава се на примеру оне мањине која није омиљена ни у једној већини на свету. Вишеструким сломом идеје „Параде поноса“ наше је друштво успело само у једној ствари: успешно је одбранило проскрибовано и санкционисано право на дискриминацију. Устав, право, судство и извршна власт признали су недвосмислено: постоје појединачни примери када је немогуће заштити појединца и његова људска права од анонимне већине.

Потребно је показати први такав пример, једном признати слабост. Колективистички ативизам, као стихија, као вода у зиду, тражи и налази и све остале пукотине. Док не стекне самопоуздање да изађе из анонимности. Слути, дакле, да је тај излазак из анонимности, из језичких стереотипа, паланачких навика, неприлагођених традиција, ситних неусклађености, управо на помолу: звер ће нам се јавно представити, као званични програм, парола дана и обавезујућа норма. Све несавршености система, окупљене у усхићујућој кохерентности, успоставиће систем и поредак.

Дуг је пут од пропасти „Параде поноса“ до данашњег стања ствари, оптерећеног слутњом, али консекуентан. Овдашње радништво није мрдноло прстом док су гејеве млатили по улицама Београда. Не само активисте ЛГБТ популације, него и све оне грађане који су разумели зашто је њихово право услов сопствене правне сигурности. Заправо, сви су изгледали да је управо радништво у тим контраакцијама лажног поноса, у том бесу већине због права на различитост, и те како мрдало прстима. А после су поједини те исте прсте демонстративно секли на синдикалним протестима отпуштених и никад више запослених.

Зар је баш толико тешко схватити да права радника старијих од 50 година гарантује онај исти Закон који штити понос сваког појединца у ама баш сваком његовом личном својству? Придружујући се нападима на „Параду поноса“, радништво је практично поништило закон који њих штити од незапослености у познијим годинама. Таква је природа права и универзалних вредности: када падну у једном, макар и најспорнијем случају, пали су у свим случајевима. Њихова снага је само и једино у њиховој универзалности и важе само док неумитно важе у ама баш сваком појединачном случају. После су се поједини синдикати дозвали памети, најавили подршку поновљеној „Паради поноса“ и своје активно учешће, али већ је било касно, дух универзалности и слободе већ је био рањен и све је изашло на спрдњу.

СИСТЕМ правне државе и поредак људских права већ се увелико сам, са собом спрда, удворички показује звери да је чуо њену рику, да је спреман за велики почетак изласка из анонимности и већ му утире пут. Како иначе схватити да је одлукама Уставног суда прихваћена

” Како схватити да је одлукама Уставног суда прихваћена жалба на Статут АП Војводине у којој се, поред осталог, неуставним називају одредбе "грађани Војводине" и "територија Војводине", као тобожњи неприпадајући атрибути државности? Када би то тако било, онда би испало да су све локалне самоуправе у Србији неуставне

” Нама су и у злу некако ближи тепајући деминутиви. Напросто, могуће је, сасвим, да ни при овом степену распада грађанске парадигме, ми ипак нећемо завијати са вуковима. Али и завијати с вучићима може бити довољна срамота

жалба на Статут АП Војводине у којој се, поред осталог, неуставним називају одредбе "грађани Војводине" и "територија Војводине", као тобожњи неприпадајући атрибути државности? Када би то тако било, онда би испало да су све локалне самоуправе у Србији неуставне, те да је спорна уставност самог концепта локалне самоуправе, који иначе Устав гарантује управо као право грађана.

Јер у статуту сваког града и сваке општине у Србији стоје појмови територије тога града и његових грађана. Од тог чина Уставног суда консекуентно, по тој посувраћеној логици, делује и Влада када политички уподобљује локалне самоуправе, јер би, по свакој другој, управо тај чин Владе био незаконити напад на уставну гаранцију самоуправе. Ако овај пример некемо не делује као спрдња са правним поретком и његовом логицом универзалности, од стране оних који су дужни да га намећу и штите, онда га мора разуверити пример недавне одлуке Управе за јавне набавке.

Наиме, на захтев "Колубаре" из Лазаревца да ангажује свештено лице из СПЦ за потребе чинодејствовања при измештању месног гробља при проширењу рударског копа, Управа за јавне набавке је одговорила упућујући предузеће на расписивање тендера за попа!? Ово заслужује да се системском самоспрдњом мало и жонглира: зашто само у тој епархији? Што се не би увела шири конкуренција на духовном тржишту? Уосталом, упокојени су православно, а СПЦ није једина православна црква у захвату Уговора о стабилизацији и придруживању, па би тендер морао бити међународни!? Не чуди зашто звери нарочито пријају ова самопонижавања поретка на сакралним темама.

Има, међутим, у тој спрдњи система на тему државе и грађанских права и нешто исконски хуморно и наше. Нешто номадско и чокалијско, нешто изузетно витално и неискорењиво, а толико ситно и мизерно да се ниједном поретку не исплати и не да, па ни поретку зла. Јадна је утеха, али можда и последња: постоји нешто специфично у менталитету овдашњег колективизма и предања што не само да се не да грађанској држави еманципације и поретку права, него је неухватљиво за било који систем, па му је и фашисоидни комформизам одвећ озбиљан и напоран. Нешто напросто врљаво и лопован, нишче, паријско и маргинално уз сваку идеју.

Тај јуродиви анархизам нашег тла можда је и последња заштита од звери, јер у тим пијаним јендцима личне одговорности она се не чује ни кад пева уз уво. Ту је сопствена безвредност, инфериорност и дискриминасаност унапред прихваћена као полазна чињеница домаћег буцака. Нешто оперативније речено: можда нас од пуне фашизације чува још само наша ниско и маленкост. Не прија дигнитету, али блиско је стварности да ни за шта велико нисмо, па ни за велико зло. Нама су и у злу некако ближи тепајући деминутиви. Напросто, могуће је, сасвим, да ни при овом степену распада грађанске парадигме, ми ипак нећемо завијати са вуковима. Али и завијати с вучићима може бити довољна срамота.

” На захтев "Колубаре" из Лазаревца да ангажује свештено лице из СПЦ за потребе чинодејствовања при измештању месног гробља при проширењу рударског копа, Управа за јавне набавке је одговорила упућујући предузеће на расписивање тендера за попа!? Ово заслужује да се системском самоспрдњом мало и жонглира: зашто само у тој епархији? Што се не би увела шири конкуренција на духовном тржишту?

Драги моји Крагујевчани,

Дуг је и тежак пут за нама, али величанствен и неупоредив.

За мање од једне деценије прошли смо растојање од места пораза до охрабрења, од долине глади до града будућности.

Нико нам ништа није поконио, за све смо морали да се боримо, храбро и упорно. Године наших протеста, дани и ноћи наших шетњи и отпора, створили су одлучујућу енергију борбе за наше животе и наш град.

Из ње је никла оригинална и самосвојна политика развоја Крагујевца. Захваљујући томе и само томе смо успели. Направили смо квалитативну промену у Крагујевцу пред којом Србија нема пример за поређење, осим у временима настанка Србије, једном давно, у 19. веку, али и тада у нашем граду. Изборили смо се због тога што смо увек били заједно уз јасан циљ, уз наше наде за наш град и сопствену будућност у њему.

Изборили смо се јер смо увек били заједно за Крагујевац.

Овим писмом тражим да останемо заједно.

Предстојећи парламентарни избори, који ће бити одржани у недељу 16. марта, за Крагујевац имају изузетан значај. На њима, ми Крагујевчани, заправо, одлучујемо о томе да ли хоћемо да бранимо извојевану самосвојност нашег града на добробит Србије? Да ли разумемо размере и значај постигнућа овог нараштаја?

Крагујевац, којег није било ни у српској временској прогнози, данас се изричито цитира на светској мапи повољних инвестиционих и привредних дестинација. Крагујевац који је некада чекао на пријем пред канцеларијама администрације у Београду, данас је у кругу високих званичника и дипломата у Савету Европе у Стразбуру, и у Уједињеним нацијама у Њујорку, представљен као лидер и узор међу градовима Србије. Са својом отвореношћу и економским амбијентом, са решеношћу да ради и привређује.

Ниједан град нема бољу сарадњу са државним универзитетом на својој територији, ни стручније и академски верификованије вођство у локалној самоуправи. У пољопривреди смо поставили стандарде аграрног буџета на које с поносом указује и Српска академија наука и уметности.

У области социјалне политике установили смо систем који за узор истичу надлежни државни органи, а у области социјалног становања постигли смо резултате за које добијамо и међународна признања.

Крагујевац је постао, и званично, узбудљив град, са релевантним изложбама, спектакуларним позоришним представама, награђиваним интернационалним музичким фестивалима. Крагујевац је место радње и продукције ударних националних телевизијских серија, али и медијских кућа других земаља, град званично уврштен у европску мапу повољних филмских дестинација. А успех и препород крагујевачког спорта најсликовитији је пример нашег успона и развојног скока града: Крагујевац, традиционално, без базена и велике реке, важио је за град непливача, а данас смо шампиони Европе у ватерполу.

Крагујевац мора и даље остати охрабрење за Србију и једна од ретких шанси нације за излазак из кризе.

У земљи је јако тешка економска ситуација, оскудица је свакодневна и све већа, пословни и породични живот се напињу на границама издрживости. Развој града је отежан и видно успорен. Притисак кризе се итекако осећа.

На овим изборима ми одлучујемо: да ли желимо да попустимо пред општим трендом уравниловке, клишеа и послушничког климања главама?

Хоћемо ли да дозволимо да се политика републичке владе са неартикулисаним амбијентом привредне парализе прелије и у наш град?

Зависи једино од нас – и одлука је ваша, драги моји Крагујевчани.

Хоћемо ли остати Крагујевац – или ћемо на мапи једноумне Србије постати само још један географски појам?

Мислим да нам родољубива дужност и државотворна шумадијска разборитост налажу супротно: да развојни тренд продуктивности и успешности Крагујевца пренесемо на целу Србију. Тражим да на овим изборима покушамо да помогнемо Србији, али пре свега и изнад свега ми морамо да одбранимо Крагујевац.

Многи су долазили и одлазили.

Многе су политичке опције тријумфално настајале, али и без трага ишчезавале чим су огољено биле препознате.

Једина константа свих ових година искушења и великих успеха је наша заједничка борба за Крагујевац и за Шумадију.

Тражим да одржимо овај континуитет, јер имамо јасан и достојанствен циљ. Чист као суза.

Због тога тражим да не попустимо.

Да одбранимо Крагујевац.

Да радимо и да живимо.

Свакако ваш,

Верољуб Верко Стевановић

Мада је почетак академске године још далеко, студентска популација је већ добила разлог за забринутост. У години у којој нам обећавају стезање каиша, које подразумева да ће се број породица који не могу да саставе крај са крајем поприлично увећати, поједини факултети најављују повећање школарине. Међу онима који планирају да затраже више цене школовања академаца који нису успели да освоје или задрже статус буџетског студента налази се и неколико факултета из састава Универзитета у Крагујевцу.

Уколико Савет Универзитета потврди предлог Сената, усвојен крајем фебруара, и све добије дозволу Министарства просвете, више цене школовања могу очекивати студенти Правног, Економског, Агрономског и Техничког факултета, док би цена школовања академаца који студирају на Учитељском факултету у Ужицу могла да буде нижа за десет процената.

Иако студенти и део јавности сматрају да је новац који би пристигао повећањем висине школарина требало да представља солидарни студентски допринос попуњавању мањка у професорским цевовима (због опорезивања зарада виших од 60 хиљада динара), академска заједница има друге аргументе.

■ Минимално више, а још на рате

Из штурог саопштења Службе за односе са јавношћу Универзитета може се једино сазнати да „Универзитет у Крагујевцу, уважавајући економску ситуацију која за последицу има и тежак финансијско-материјални положај студената и њихових породица, није повећавао висину школарина од 2010. године“. Уз ову информацију, коју Универзитет нуди као једини аргумент за зелено светло које је Сенат дао факултетима који су тражили више цене школовања, стоји још и податак да су школарина на већини факултета остале исте као и ранијих година, а да су повећање које су тражила четири факултета минимално и не прелази десет процената.

Иако их студенти и родитељи који све теже плаћају школовање оп-

ПРОШЛОГОДИШЊИ
БРУЦОШИ ТЕХНИЧКОГ
ФАКУЛТЕТА У ЧАЧКУ

НАЈАВА ПОВЕЋАЊА ШКОЛАРИНА

Факултетима мало, студентима много

Више цене школовања, за коју хиљадарку, затражили Економски, Правни и Технички, Агрономски чак 50 посто повећања, док Учитељски факултет у Ужицу планира смањење школарине. Један од аргумената за поскупљење је и што држава не испуњава своје обавезе према факултетима

тужују за бахато завлачење руке у цевове, факултети сматрају да је поскупљење оправдано.

На Економском, који планира да уместо 77.000 динара самофинансирајуће школовање од наредне школске године наплаћује 80 хиља-

да, кажу да минимална корекција не би требало да се одрази на стандард 2.167 академаца који плаћају школовање. Декан проф. др Љиљана Максимовић објашњава да би корекција цена, заправо, требало да олакша студентима да на време измире обавезе.

– Ми смо до сада студентима омогућавали да плаћање школарина разложе на четири рате, али се испоставило да велики број није у стању да измири обавезе на време. Ове године нам се обратило преко 150 академаца са молбом да им, због тешког материјалног стања породице, одобримо одлагање плаћања. Због тога смо одлучили да од наредне године свима омогућимо плаћање на осам рата. Таква погодност, којим све

који студирају на нашем факултету стављамо у равноправни положај, захтевала је минималну корекцију цена коју, када се разлижи на осам делова, већина неће ни осетити.

Други разлог је чињеница да Факултет за хотелијерство и туризам из Врњачке Бање годину школовања наплаћује 80.000 динара. Пошто је реч о сродном факултету и како и ми имамо исти модул који школује кадар за потребе туризма и хотелијерства, сматрали смо да наш факултет, са традицијом и резултатима које има иза себе, заслужује да се изјед-

начи са знатно млађим факултетом из састава истог Универзитета, ообразлаже професорка Максимовић.

На Правном факултету, који тражи да самофинансирајући студенти уместо 66.000 убудуће за годину студирања издвајају 70 хиљада динара, поред чињенице да иста цена школовања важи већ четири године, као аргумент користе и податак да се право нигде у земљи не може студирати за тако мало новца. Продекан за наставу проф. др Милан Палевић чак тврди да је висина школарине на Правном међу најнижим у оквиру свих друштвено-хуманистичких факултета у земљи.

Одговарајући на спекулације да би вишак новца сакупљен од 568 академаца који плаћају школовање могао отићи у професорске плате окупљене солидарним порезом, професор Палевић тврди да за ове намене није предвиђен ни један једини динар.

– Ако нам основач одобри повећање сав новца усмерићемо на побољшање услова студирања и подизања студентског стандарда. Ми већ имамо

МАЛА КОРЕКЦИЈА, СА 77 НА 80 ХИЉАДА ДИНАРА: ПРОФ. ДР ЉИЉАНА МАКСИМОВИЋ, ДЕКАН ЕКОНОМСКОГ ФАКУЛТЕТА

Акциони план за побољшање услова студирања од кога нећемо одустати и ако висину школарине будемо морали да задржимо на истом нивоу, али би било много лакше уколико у каси буде били више новца за спортске активности, студијска путовања, научне пројекте... Онама који мисле да сав новац одлази професорима треба рећи да наш факултет од државе добије тек 25 до 30 одсто новца предвиђеног за материјалне трошкове. Због тога се сами морамо сналазити за плаћање рачуна за грејање, струју и све остало што стиже на наплату, каже наш саговорник.

■ Агономима „скочила“ цена

Иако у званичном саопштењу из пи-ар службе Ректората пише да максимално предложено повећање висине школарине не прелази десет процената, школовање на Агрономском факултету из Чачка требало би да поскупи за читавих 50 процената – са 26.000 на

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ ШКОЛАРИНУ СА 66 ПОДИЖЕ НА 70.000 ДИНАРА

РЕАГОВАЊЕ АКАДЕМАЦА

Студенти спремни за протесте

Студентска популација коју свака власт респектује и на чије незадовољство често рачунају они који би желели да је се домогну сматра да време пред изборе није погодно за реакцију на најављено поскупљење школовања. Београдски академци су, ипак, најавили протесте уколико нова влада да зелено светло за подизање висина школарина.

Судећи по ономе што тврде представници студената који студирају на крагујевачким факултетима, више школарине и њих ће дићи на ноге. Никола Ивковић, студент про-

ректор Универзитета у Крагујевцу и члан Националног савета за високо образовање који у овом телу представља асоцијацију студената СКОНУС, каже да ће поскупе ли школарине за један једини динар крагујевачки студенти одговорити масовним протестима.

– Нама још нико званично није рекао да ли ће, и у ком износу, школарине бити повећане, али знајући како студенти живе сигуран сам да већина породица које се довијају да школују децу више нема никаквих могућности за додатне трошкове. Јер, ма колико да су та повећања мала за многе студенте који, поред школарина плаћају и пријаве испита, станарине, храну...она су превелика.

Јасно нам је да факултети тешко функционишу зато што држава не испуњава своје обавезе, али нећемо дозволити да се не брига државе пребаци на наша плећа. Ми не желимо да снисмо последице чињенице да власт која непрестано причу о важности високог образовања није кадра да обезбеди новац за грејање, струју, наставна средства, библиотеке. Нећемо допустити да нама наплате оно што су они дужни да дају и зато смо спремни да се боримо. Сигуран сам да овог пута неће бити тешко покренути студенте. Покренуће их незадовољство не само школаринама него свиме што се догађа у високом школству, каже Ивковић.

НИКОЛА ИВКОВИЋ, СТУДЕНТ ПРОРЕКТОР УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

УЧИТЕЉСКИ ФАКУЛТЕТ

Јефтиније за десет хиљада

За разлику од већине факултета у држави које тврде да је повећање висине школарина услов за одржавање квалитета високог образовања, Учитељски факултет из Ужица планира да смањи цену студирања – са 90 на 80 хиљада динара. Иако би се могло претпоставити да разлог за такву одлуку лежи у осетно смањеном интересовању за диплому учитеља, која нема прођу на тржишту рада, продекан за наставу проф. др Бранко Поповић тврди да је умањење школарина последица домаћинског пословања.

У сарадњи са Министарством просвете и градом успели смо да обезбедимо средства за покривање материјалних трошкова, а захваљујући ТЕМ-ПУС пројектима које смо радили у оквиру Универзитета рачунарску опрему која ће задовољити потребе повећања наставе у наредних неколико година. Имајући све ово у виду, решили смо да домаћинским вођењем факултета помогнемо друштву и изађемо у сусрет нашим студентима и њиховим породицама, каже професор Поповић.

39.000 динара! Овај факултет је до сада био познат по најнижој школарини у земљи, што је изазвало неверицу и интересовање престојничких медија. Јефтино школовање, према тврдњама декана проф. др Владете Стевовића, није стимулисало студенте, што се негативно одражавало на ефикасност студирања.

Ми годинама не уписујемо самофинансирајуће студенте, па нам висина школарина није била важна. Болоња, која предвиђа да право школовања о трошку државе може задржати само студент који оствари одређен број бодова, довела је до тога да се на нашем факултету појавило стотинак академица који морају плаћати студирање. Пошто је реч о студијама које захтевају доста вежби у лабораторијама и на терену, што много кошта, морали смо да захтевамо више цене школарина.

Други, можда важнији, разлог је што се показало да при овако ниским ценама школовања студенти не воде довољно рачуна о томе хоће ли положити довољно испита и остати на буџету. Да би у више рата исплатили тако малу суму не морају чак ни родитеље обавештавати да нису испунили услов за упис године, па се студирање непотребно продужава. Због тога смо, у договор са студентима, одлучили да их подизањем цена стимулишемо на учење, каже декан Аграрног факултета.

Рачуница званичних служби Универзитета нетачна је и случају Техничког факултета у Чачку, где би студирање требало да поскупи за 20 одсто. Корекцију цене школовања са 62 на 75 хиљада динара годишње продекан за наставу проф. др Милан Плазинић образлаже аргументима да је за четири године, од када цена школовања није мењана, поскупело све што је потребно за одржавање квалитета наставног процеса. Такође, напомиње да сродни факултети, попут ЕТФ-а и ФОН-а, имају дупло више школарине.

Без обзира како стоје са математиком, црту испод рачунице факултета из заједнице крагујевачког Универзитета подвући ће Министарство просвете, које већ годинама успева да цене студирања задржи на истом нивоу. Хоће ли се факултети коначно изборити за њихово повећање зависе од тога да ли ће они који нас буду водили после избора проценити да ли им се више исплати да попусте студентима или њиховим професорима.

Јаворка СТАНОЈЕВИЋ

ИСТРАЖИВАЧКИ ЦЕНТАР ЗА БИОМЕДИЦИНСКИ ИНЖЕЊЕРИНГ

Наши, а европски

Мада смо постали препознатљиви у Европи, што ни мало није било лако, увек предстоји велика борба, јер ништа не гарантује да се увек може добити пројекат, каже Ненад Филиповић, директор БиоИРЦ-а

Крагујевачки БиоИРЦ – истраживачки развојни центар за биомедицински инжењеринг, који је настао пре мање од једне деценије, већ је стекао значајну репутацију у европским круговима. Да су постали препознатљиви и признати од међународне научне јавности сведочи податак да су тренутно укључени у три међународна пројекта које финансира Европска унија, у вредности од неколико милиона евра.

Иако су успели да се добро позиционирају у Европи, то се, признају, није догодило преко ноћи. Био је то дуготрајан процес који је захтевао много рада и објављених радова како би достигли одређени статус на научној лествици. Тек онда је било могуће конкурисати за пројекте које није лако добити. Свега од два до пет одсто пријављених успе да их добије, а сваки је вредан неколико милиона евра. За последњи завршени пројекат, рецимо, издвојено је 10 милиона евра. У њему је учествовало 20 партнера, а БиоИРЦ-у је за пет година колико је трајао донео око пола милиона евра.

НАША ИСТРАЖИВАЊА ПРИМЕЊУЈУ СЕ У МЕДИЦИНИ: НЕНАД ФИЛИПОВИЋ

У овом истраживачком центру двадесетак младих научника разних профила бави се применом технике и технологије у медицини. Њихов посао је развијање софтвера за компјутерске симулације разних процеса у медицини, који служе за постављање ране дијагнозе, примену оптималне терапије, дизајн лекова и слично.

■ Све се примењује

Директор Центра Ненад Филиповић објашњава да се највише ради на детекцији кардиоваскуларних обољења, предвиђању развоја болести артеросклерозе и плака. То је, тренутно, нови модел који се примењује у медицини. Тако рецимо, када лекар сагледа стање пацијента и постави дијагнозу, следи и корак даље. Сада је са прикупљеним подацима могуће компјутерски предвидети даљи ток болести, што лекарима много значи у даљем праћењу пацијента. Осим тога и сама хируршка интервенција ради се уз компјутерску симулацију, којом се одређује како треба да изгледа стент и прецизно се дефинише место где треба да се угради.

Филиповић напомиње да они не спроводе базична истраживања, већ све што се ради има практичну примену.

Велику улогу код нас имају инжењери, а користе се најновија достигнућа науке и технологије. Истовремено, радимо и са лабораторијама које обављају експериментални део, као и са клиникама у Европи и Америци. Све то чини добар спој, који омогућава да се врхунска технологија ради и овде у Србији. То нас не кошта много, јер су, практично, потребни само рачунари и знање. Додуше, то нису обични рачунари, него специјализовани који раде велике прорачуне, па је потребна добра опрема. Она, иначе, постоји на нашем Универзитету и ми је

СУПЕРКОМПЈУТЕР, ЈЕДАН ОД ДВА У СРБИЈИ

користимо, а добили смо и суперкомпјутер који има велике могућности, каже Филиповић.

Подсећања ради, треба навести да је пре две године Министарство просвете, науке и технолошког развоја за потребе научноистраживачких пројеката одобрило набавку два суперкомпјутера. Један је смештен у Институту за физику у Београду, а други вредности 750 хиљада евра у БиоИРЦ-у у Крагујевцу.

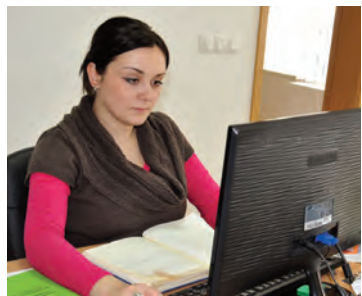
Као један од нарочито занимљивих пројеката у овом истраживачком центру издвајају рад на лечењу канцера, који се реализује у сарадњи са Хјустоном, при чему се убацивањем нано честица у организам пацијента, које избацију лек на оболело место, директно уништавају ћелије рака. Наш центар је део великог тима и ради компјутерске симулације. За, отприлике, две године очекује се да ће и код нас почети експериментална фаза, прво на животињама, а онда и на људима.

Интензивно се ради и на трећем европском пројекту који се односи на помоћ особама са оштећеним слухом, односно на развоју имплантата који би били трајно уграђивани особама које имају проблем са слухом, дајући једну потпуно нову димензију излечења.

Пројекат је вредан око пет милиона евра, а део који припада БиоИРЦ-у је између 300 и 400 хиљада евра.

Радимо потпуно нову методу за уређај за испитивање слуха који ће имати значајну примену код беба, како би се у најранијем периоду открило евентуално оштећење. Други део пројекта односи се на имплантанте који се директно уграђују у ухо. Они су, тренутно, јако скупи и један кошта око 40 хиљада евра, али реч је о трајним имплантима који механички сигнал претварају у електрични импулс и шаљу у мозак, тако да ће вратити слух онима који никада раније нису могли да чују. Овај пројекат је тек почео и трајаће

ЗАПОСЛЕНИ О СВОМ СТАТУСУ

Јелена Ђоровић (28), дипломирани хемичар:

Бавим се молекулским моделирањем, односно испитивањем антиоксидативних особина у биљкама које су лековите и користе се у медицини у превенцији неких болести. Већ три године сам у овом центру и веома сам задовољна. За сада не планирам да одем из земље, осим колико не добијем неку много бољу понуду.

Дејан Миленковић (32), доктор хемијских наука:

Запослен сам овде четири и по године и бавим се симулирањем хемијских реакција у организму у циљу превенције. Ангажовање и рад у центру омогућили су ми да проведем месец и по дана у Загребу на усавршавању, што ми је било од велике користи.

Миљан Милошевић (30), доктор наука машинског инжењерства:

Бавим се нумеричким моделирањем. У Центру сам пет и по година, радим на разним математичким моделима, са циљем да они добију резултате као прави експерименти. Раније сам био на усавршавању у Немачкој и у Чикагу. Веома сам задовољан условима рада и зарадом и немам намеру да одем из Крагујевца.

Велибор Исائيловић (33), доктор наука биоинформатике:

Основне студије завршио сам на Машинском факултету у Крагујевцу, а докторске на Факултету информатичких технологија. Радим у центру већ осам година, од 2006, практично, од оснивања. Овде имам могућност да радим на атрактивним пројектима који ни мало не заостају за светским. Услови су веома повољни за младе и амбициозне. Било је понуда да одем из земље, али нисам их прихватио, што не значи да ће и убудуће бити тако.

Најмање задовољни радом полиције

Када је у питању задовољство жртва радом надлежних организација, подаци показују да је већина њих била задовољна радом сваке појединачне потписнице Протокола. Најзадовољнији су радом невладиних организација, сигурне куће, здравствених и васпитно-образовних установа, а највећи број незадовољних апострофирао је поступање полиције и запослених у Центру за социјални рад.

Оно што жртве очекују од полиције је њихов интезивнији рад на заустављању насиља, привођењем и одређивањем мере задржавања насилника како би се постигла безбедност жртва. При томе, они не инсистирају само на репресивним мерама, већ и отварању програма рехабилитације за насилника, како би се његово понашање променило. Забрињава податак да је тек нешто више од половине испитаника истакло да су их у полицији пажљиво саслушали и били заинтересовани за њихов случај, објашњава Јасмина Николић из Виктимолошког друштва Србије.

Она истиче и да је још увек поражавајућа чињеница да је у далеко већем броју случаја насиље престало када жртве прекину сваки контакт са насилником, односно када се иселе из заједничког домаћинства, него што су организације којима су се обраћале биле делотворне и утицале на то. Ипак, не може да се занемари чињеница да се стање значајно побољшало, што показује велики број изречених мера забране приласка и судских пресуда у случајевима породичног насиља.

Оно на чему се најмање одмакло у раду је економско осамостаљивање жртва, помоћ приликом запошљавања и решавање стамбеног питања, јер се у многим случајевима бежећи од насилника жртве нађу на улици. Потребно је решити и питање поделе имовине и плаћање алиментације, али и заштитити жртву од прогањања и психичког насиља које често не престаје ни када она оде од насилника.

Виолета ГЛИШИЋ

НЕМАЈУ РАДНО ВРЕМЕ НИ СЛОБОДНЕ ДАНЕ

ПОЛОЖАЈ ЖЕНА НА СЕЛУ

Много раде, а немају своје приходе

Традиционално и патријархално васпитање у српским селима условило је да жене које у њима живе буду једна од најмаргинализованих група у нашој земљи. Оне су суочене са веома лошим економским положајем, у коме су често материјално зависне од својих мужева или старијих глава породице. То је условљено обрасцем по коме се жена удаје и прелази у домаћинство супруга у коме не поседује ништа и не стиче никакву имовину, па су честе ситуације у којима, чак и оне у четрдесетим и педесетим годинама, за све што им је потребно новац морају да измоле од мужева.

Истраживања су показала да 120.000 жена живи у сеоским домаћинствима и да је њихова улога у економском опстанку породице изузетно важна. Ту се, пре свега, мисли на послове које оне обављају, како у кући, тако и на њиви, штали и целокупном имању. Међутим, не само да се тај рад подражава, па никада за њега не добијају признање, већ им је често ускраћен приступ резултатима рада. Иако је број жена на селу већи у односу на број мушкараца, оне су власнице тек једне десетине сеоских домаћинстава.

Један од разлога лошег положаја жена на селу је и њихова необавештеност о могућностима социјалне и здравствене заштите, па тако скоро свака пета жена никада није имала здравствено осигурање, а више од 90 посто никада није уплатило пензијско осигурање.

Свака пета жена која живи на селу никада није имала здравствено, а чак 90 посто никада није уплатило пензијско осигурање.

У домаћинствима су изложене тешком раду, за који нису плаћене, па практично раде за преноћиште и храну које саме спремају

НЕ ЦЕНЕ ИХ НИ У СОПСТВЕНИМ ПОРОДИЦАМА: СЛАВИЦА МИЉКОВИЋ ПЕТРОВИЋ

Стално се говори о побољшању квалитета живота жена на селу, али резултати истраживања су поражавајући. Иако су изложене тешком физичком раду, то се не цени и не вреднује довољно, па три четвртине жена на селу има статус „помажућег члана у домаћинству“. Оне су ангажоване у породичном послу, али за то нису плаћене, па практично раде за преноћиште и храну коју сами узгајају и спремају. Немају радно време и слободне дане, а у сезони пољопривредних послова раде много више од законом прописаних оквира, истакла је Славица Миљковић Петровић, потпредседница Женске мреже УРС-а.

Она је додала да Платформа за пољопривреду ове странке предвиђа додатне подстицаје комерцијалним газдинствима чији је носилац жена. Ту се, пре свега, мисли на 50 посто веће субвенције и олакшице за ова газдинства, али и увођење трудничког и породичног боловања женама које се баве пољопривредом. Потребно је решити и друге проблеме са којима су ове жене суочене. Наиме, у укупном броју неписмених доминирају жене са села, а због раног ступања у брак ретко се школују или завршавају само основну школу.

Треба обезбедити средства за обнову села и очување културног наслеђа, побољшањем инфраструктуре и унапређењем културних активности на селу. Град Крагујевац је већ почео са акцијом обнављања домова културе у селима, али потребна је и реконструкција путева, амбуланти и школа. Ако им омогућимо да лако могу да стигну до лекара, до најближег града, да њихова деца могу да иду у школу у селу, а не да их шаљу у град, побољшаће се и квалитет њиховог живота, истакла је наша саговорница.

Такође, јасно је да појединачно не могу много да ураде, па је потребно обезбедити већу финансијску помоћ за оснивање задруга и удружења жена на селу. Заједно би оствариле већа права, а и као удружење могли би свој рад да пласирају на тржиште. Тако би оствариле финансијску независност у домаћинству и укључиле се у друге друштвене активности.

Иако смо суочени са одумирањем села и све већим одливом младог становништва, Петровићева сматра да је једини начин да се обезбеди одрживи развој сеоских регија кроз побољшање инфраструктуре, довођење воде и решавање проблема канализације. Решавањем комуналних проблема млади би се одлучили да остану у својим домаћинствима, а да би то поспешили УРС својим програмом предвиђа субвенције за млађе од 40 година, који реше да се баве пољопривредом.

В. ГЛИШИЋ

ЖЕНСКА МРЕЖА УРС-А

Важно је ко је способнији, а не ког је пола

Женска мрежа УРС-а постоји од оснивања странке и бави се унапређењем положаја жена. До сада је учествовала у бројним акцијама помоћи жртва насиља, а са Центром за социјални рад и у програмима за рехабилитацију насилника. Укључила се и у акције невладиних организација којима се указује на важност превентивног здравља жена, а у плану је и пројекат којим од државе траже да реши проблем неплаћених алиментација.

Посебно смо поносни на усвајање Европске повеље о родној равноправности, која обавезује град да у наредне две године усвоји акциони и локални план у овој области. Важно је истаћи да смо ми прва странка која је у свом Статуту, пре доношења закона имали 30 посто жена на изборним листама, али и 30 посто изабраних жена. Залажемо се за једнаке могућности, па посао треба да добије ко је способнији, небитно ког је пола, истакла је Славица Миљковић Петровић.

Важно је, према њеним речима, повећати број жена које се баве политиком, јер смо сведоци да живимо у времену у коме се све политички одлучује. Што више жена се налази на местима одлучивања и у извршној власти, већ је шанса да ће моћи нешто да промене.

ГОРДАНА СТРАХУЈЕ ШТА ЋЕ БИТИ КАДА ЊЕН МУЖ ИЗАЂЕ ИЗ ЗАТВОРА

за свој живот, али ни сада нисам сигурна док не оде у затвор. Желела бих да се захвалим Вери Симић из „Оазе сигурности“, која ми је помогла и без које не бих смела да уђем у судницу. Ипак, већ сада се питам шта ће бити када он изађе из затвора, да ли ће ме и ко тада заштитити, пита се на крају наша саговорница.

В. ГЛИШИЋ

МЕДИЦИНСКИ АДРЕСАР

www.paradont.rs
STOMATOLOŠKA ORDINACIJA
PARODONT
Prim. M. sc.
SIMIĆ Dr. MOMČILO
specijalista za bolesti usta i zuba
Popravka zuba
Ultrazvučno uklanjanje naslaga sa zuba
Beljenje zuba pc
Beyond sistem u Vađenje zuba
Ordinacija: Miloja Pavlovića 10/1-3
Tel: 034/ 333-506, 034/ 388-700; Fax: 034/ 36-04-3
Mobilni: 063/ 631-486; e-mail: paradont@eunet.rs
www.beo-lab.rs

beo-lab laboratorije
SVE LABORATORIJSKE ANALIZE NA JEDNOM MESTU
Iuja Pastera 24, 34000 Kragujevac
Tel: 034 205 901
e-mail: lab.kragujevac@beolab.rs

www.fizioandric.com
Andrić Ambulanta FIZIOTERAPIJA
Trauma
Reuma
Neurologix
Manuelna terapija
Celulit
Vakusak
TC Šumadija, Miloja Pavlovića 9
Telefoni: 361-203, 063 605-447
E-mail: andrickg@gmail.com

www.ambulantajokovic.rs
INTERNISTIČKA AMBULANTA
JOKOVIĆ
ULTRAZVUČNA DIJAGNOSTIKA
ENDOSKOPSKA DIJAGNOSTIKA
HOLTER EKG-a I PRITISKA
ERGOMETRIJA
PREGLEDI SPECIJALISTA
Ulica Glavna 132, Tel: 331 691
E-mail: vesnay@eunet.rs

AUDIOLAB
Za vaš bolji sluh.
SLUŠNI APARATI
034 562 120
Karađorđeva 47, 34000 Kragujevac
www.audiolab.co.rs

SPECIJALISTIČKA - ONKOLOŠKA ORDINACIJA
JOVANOVIĆ
BOLESTI DOJKE
ONKOLOGIJA
TIROIDNA ŽLEZDA
ULTRAZVUK
KOLOR DOPLER
34000 Kragujevac, Ul. Glavna 124
034/338-461, 063/434-14-93

WWW.GINEKOLOGIJAPAVICEVIC.CO.RS
DR PAVIČEVIĆ
GINEKOLOŠKO - AKUŠERSKA ORDINACIJA
Milovana Glišića 15
Tel/fax:
034 / 461 339
034 / 463 333
Mob: 063 / 619 436

Три особе лакше су повређене при одвојеним нападима на три трафике на различитим локацијама у граду. Заједничко нападачима је да су користили силу и претили пиштољима или ножем

ТРИ РАЗБОЈНИШТВА У ДВА ДАНА

Походи на трафике

У серији разбојништва која су се догодила у Крагујевцу у размаку од свега два дана, 2. марта повређен је Петар Гребовић, (52) власник трафике на Аеродрому, а затим наредног дана, у размаку од свега неколико минута, радница СТР комисиона „Аки“ Сања Јовановић (41) и власница МП „Шоп 1“ Јелена Мирић Србуловић.

Другог марта увече, око 20 часова, двојица разбојника претукла су бејзбол палицом Петра Гребовића, а затим му, уз претњу пиштољем, однели читав дневни пазар. По речима Предрага, брата претученог трговца, двојица пљачкаша, од којих је један имао преко лица навучену фантомку, упали су у Петрову трафику у Атинској улици у насељу Аеродром. Док га је један од њих ударио снажно бејзбол палицом по глави, други је за то време, са пиштољем у руци и навученом фантомком, стражарио испред. Пљачкаш је из касе извукао 100.000 динара, после чега су обојица збрисала у непознатом правцу. Пребијени Петар, обливљен крвљу, превезен је у Ургентни центар, где је, због повреде главе, још увек под лекарским надзором. Полицији је изјавио да се не сећа лика пљачкаша без маске за којим се интезивно трага.

Наредног дана, око пола три, на мети нападача нашла се Сања Јовановић, док је радила у трафици „Аки“ у Улици Светозара Марковића, преко пута школе „Радоје Домановић“. За сада непознати нападач дошао је око пол три до трафике с бочне стране, где се налазе улазна

НАПАДНУТЕ ТРАФИКЕ НА АЕРОДРОМУ, У ПРИЗЕМЉУ ТРЖНОГ ЦЕНРА „ПРОСТОР“ И У УЛИЦИ СВЕТОЗАРА МАРКОВИЋА

врата у овај малопродатни објекат. Ишао је право на њу ножем, уз претњу да му преда пазар из касе. Ова храбра Крагујевчанка се опирала том захтеву, због чега јој је посекао два прста на руци и направио посекотину на бутини. И она је завршила у Ургентном центру, али је истог поподнева, после указане лекарске помоћи, пуштена на кућни опоравак. Насилник је успео да се докопа дела пазара од око 15.000 динара и није дирао ништа друго од робе која му је у том тренутку такође била на дохват руке. Сања је, у опирању, успела да сачува мањи део пазара.

По речим власника трафике „Аки“, Владана Миловановића, ово је први напад хладним оружјем. Било је обијања трафике 2004. Године, када су лопови готово опу-

стошили читав објекат, али се овакви испадни никада до сада нису дешавали.

– Која дрскост, да нападне у сред дана, када је највећа фреквенција и још објекат се налази у близини полиције! Мислим да је задње време дошло и да се више ни око чега не преже, каже власник Миловановић.

Он напомиње да је реч о младићу узраста од око тридесетак година, који је највероватније покушао да се докопа пазара у трафици која се налази у склопу ТП „Простор“, у улици Кнеза Милоша.

За разлику од својих колега, власница трафике МП „Шоп“ Јелена Мирић Србуловић прошла је са блажим повредама, између осталог и захваљујући случајном пролазнику који је повикао: „Шта то ра-

диш, бре!“ Овај напад, који се такође десио око пола три, овековечила је камера постављена у самом објекту, али и друге две од оближње мењачнице и Туристичког савеза, која је једина успела да лепо региструје његов лик. То ће свакако допринети да му се лакше уђе у траг.

Елем, разбојник је фино ушао у трафику и од продавачице затражио да купи паклици „марлборо“ цигарета. Када се жена окренула да је дохвати, он ју је снажно гурнуо иза продајног пулта, па се она стропштала на под. Једном руком је држао за врат и косу, а у другој је држао нож и захтевао од ње да му из касе преда новац. У том метежу, док се и он савио иза пулта и стискао је да преда пазар, проломио се глас неког случајног младог пролазника, коме је то понашање

било сумњиво, због чега се разбојник дао у бег низ главну улицу. Ни динара није успео да изнуди, нити било шта другог да се докопа.

По причи Јелениног супруга Михајла, реч је о крупној млађој особи која је на себи имала „адидас“ црну тренерку са три плаве штрафте и беж ранац на леђима. Када је ушао у објекат имао је навучену капљуачу и није му се баш лепо видело лице, али на снимку се види да је црнококо са мало прошаране седе косе.

Јеленин супруг добрим делом за ова разбојништва криви и полицију и пита се где су ти позорници, данима ни једног нису видели у овом крају, а дуж улице било је пуно разбијања излога, обијања и крађа у ноћним сатима.

Е. ЈОВАНОВИЋ

МЕЂУНАРОДНА ПОЛИЦИЈСКА АКЦИЈА И У КРАГУЈЕВЦУ

Хапшења као у акционом филму

Као део акције хапшења чланова криминалне групе, у крагујевачком насељу „Смолвил“ ухапшена два Британца и један Мароканац, претресани локали четири фирме које су изнајмили Шпанци. Истовремено, у САД, Великој Британији и Шпанији ухапшено више од 80 особа, за које се сумња да се баве преваром, прањем новца и продајом дроге

У синхронизованој међународној полицијској акцији, 25. фебруара, тачно у 11 сати, почела је акција хапшења чланова криминалне групе. Један од организатора ове групе, С.Ф. (53) из Велике Британије, ухапшен је у крагујевачком насељу „Смолвил“, заједно са земљаком и једним Мароканцем.

Око 11 сати тог дана теренци, са тридесетак до зуба наоружаних полицајаца, заштићених панцирима, припадници Управе криминалистичке полиције, у сарадњи са Полицијском управом у Крагујевцу, опколили су ово крагујевачко насеље. Њих неколико утрчало је у један од локала, у коме су радила четири радника, и почели са претресом просторија.

– Било је као у акционом филму. Полиција је упала у локал где су радиле три девојке и један младић, који је тада отишао да купи тоалет папир. Када се вратио, навукли су му лисице на руке у којима су би-

ле ролне папира. Дечко је био шокиран. Потом су дошли код нас у локал и рекли да двојица са личним картама дођу тамо. Фотографисали су све папире и све што је било у локалу, а ми смо као сведоци требали да потврдимо да је све по пропису. Није било никакве грубости, претрес су одрадили професионално. Потом су довели једну жену, за коју знамо да је певачица из Крагујевца и да јој је муж неки странац, са лисицама на рукама. Они су пре извесног времена купили један стан у згради поред „Плазе“ а још један су узели у закуп, прича један од радника који одржавају ове зграде.

По речима сведока, полиција је више пута „водала“ певачицу од стана до локала. Међу њима су неки говорили на енглеском језику. У њиховом саопштењу стоји да су у тој акцији ухапшена три страна држављанина, али сведоци причају да су више привели.

ПОЛИЦИЈА ЈЕ ПРЕТРЕСАЛА НЕКЕ ОД ЛОКАЛА

– У тај локал су се, пре отприлике пола године, уселиле четири фирме, за које смо чули да су из Шпаније. Запослили су три девојке и једног младића. Нисмо знали чиме се баве, али смо чули да су им плате биле око 25.000 динара и да их нису примали редовно. Ту су се стално шеткали неки ћелави „ликови“, који су говорили енглеским језиком и возили аутомобиле са шпанским таблицама. У један стан су се уселили та наша „певаљка“ и њен муж, док су се у другом мењале разне сумњиве „фасце“. Нико није знао чиме се баве. Када је почела акција, схватили смо да је се њихове фирме баве нечим незаконитим, прича један од запослених у оближњем локалу ко-

ји није желео да каже своје име.

Полиција је званично саопштила да је у акцији ухапсила британског држављанина за кога се сумња да је један од организатора међународне групе која се бавила преваром, прањем новца и производњом и продајом дроге, као и његову супругу из Крагујевца. У њиховом стану пронашли су лабораторију за производњу марихуане, пакетиће и семенке те биљке, као и вагу за прецизно мерење. Приведен је још један Британац, као и један држављанин Марока.

У исто време као и у Србији, у 11 сати, ова међународна акција почела је и у САД, Великој Британији и Шпанији, у њој је ухапшено 89 особа за које се сумња да су оштетили

велики број грађана у ЕУ за износ од најмање 1,6 милиона фунти. Полиција је запленила све њихове просторије, рачунарску опрему, документацију и аутомобиле у циљу да се прибаве њихови банкарски, пословни и телекомунациони подаци. Незванично сазнајемо да је група ухапшена у Крагујевцу овде отворила фирме, јер им је полиција у ЕУ била на трагу.

У полицијском саопштењу још стоји и да су неколико дана раније у Србију допутовали службеници лондонске полиције како би пружили логистичку подршку српским колегама. Српски полицајци и правосудни органи укључени су у ову међународну акцију на основу замолинице за међународну правну помоћ упућену од стране „Crown Prosecution Service“ из Велике Британије, којим је тражено да се идентификује, лоцира, лиши слободе и заплени комплетна рачунарска опрема и документација која припада овој криминалној организацији. За само неколико дана лоциран је вођа ове криминалне групе, Британац С. Ф. И остали чланови који су били у Крагујевцу, локације на којима су живели, аутомобиле које су возили, као и пословни простори које су користили

Такође се каже да су у спровођење ове акције одмах укључени Тужилаштво за организовани криминал, Специјални суд и Управа криминалистичке полиције МУП-а Србије, као и да МУП Србије, за сада, не располаже подацима да ли је ова међународна организација вршила преваре у Србији, односно да ли има оштећених грађана или компанија у нашој земљи.

Мику ЈЕВТОВИЋ

РЕЗЕРВОАР НОВОГ
ВОДОВОДА
У ОПОРНИЦИ

ГРАД НАСТАВЉА СА ВОДОСНАБДЕВАЊЕМ СЕЛА

На ред стигла Опорница

У претходних пет година у програм водоснабдевања из Аграрног буџета града уложено је 158 милиона динара, а изграђено је 100 артеских бунара и 65 сеоских водовода, што је подмирило потребе око 3.200 сеоских домаћинстава

Иако се Опорница налази на свега пет километара од центра града, тек прошлог четвртка потекла је вода са сеоског водовода. Мештани су, као и на осталим водоводима, финансирани секундарну мрежу и прикључак за струју, а највећи терет поднео је град.

СНЕЖАНА ЖИВАНОВИЋ КАТИЋ СА МЕШТАНИМА

Реч је о 65. завршеном сеоском водоводу у крагујевачком атару и трећем водоводу у том селу са којим ће бити подмирене потребе близу 200 домаћинстава. За изградњу ова три сеоска водовода у Опорници, према речима Снежане Живановић Катич, помоћника градоначелника за пољопривреду, град је ископао пет артеских бунара дубине од 105 до 138 метара. Све то, уз израду пројеката, резервоаре, примарну мрежу и пумпе коштало је 8,5 милиона динара.

Изградња бунара у Опорници један је од бољих примера добре организације унутар удружења, као и сарадње са градом, што је допринело брзом и несметаном извођењу радова. На руку су ишле и погодне временске прилике, тако да су мештани, али и викенд насеље у Опорници у релативно кратком року о-

кончали тај велики посао. Најважније од свега је да има места и за прикључење нових корисника, наглашава Живановић Катич.

Мештани не крију задовољство. До сада су се сналазили и ко је на имању имао сопствени бунар био је више него богат, а од сада, бар према капацитету сеоског водовода, сваком домаћинству се гарантује 36 кубика воде месечно што је, додају они, више него довољно. Свака кућа ће имати обавезу да учествује у плаћању рачуна за струју, коју утроше водоводне пумпе.

Иначе, од 2008. до краја 2013. године у реализацију програма водоснабдевања из Аграрног буџета града уложено је 158 милиона динара, а урађено је 100 артеских бунара и 65 водовода, што је подмирило потребе око 3.200 домаћинстава у крагујевачким селима. Програм се наставља даље, до сваког села, а у овој години планирано је шест милиона динара. Око 650 домаћинстава већ је добило пројекте и ускоро почињу радови. То практично значи да ће на овај начин проблем водоснабдевања решити скоро 4.000 сеоских домаћинстава.

АКЦИЈА ГРАДА И „ФИЈАТА“

Хајде да растемо заједно

Крагујевачки основци ће наредних неколико месеци, тачније све до 5. јуна, када се обележава Светски дан заштите животне средине, имати прилике да кроз игру и забавне активности уче о заштити животне средине.

Компанија „Фијат аутомобили Србија“ у сарадњи са градом Крагујевцем отпочела је кампању за заштиту животне средине под називом „Хајде да растемо заједно“, која ће бити спроведена заједно са 22 крагујевачке основне школе.

Међу ђацима ће најпре бити забрањено амбасадори животне средине који ће учествовати у радионицама у самој компанији „Фијат“.

Ученици ће имати прилику да виде и на који начин ова фабрика брине о животној средини. Након

тога ће сличне активности бити одржане у школама које ће од ФАСа добити специјалне канте за одвајање отпада за рециклирање. Биће приличне и акције сакупљање отпада, сађења дрвећа, а основци ће имати прилику и да своје радове шаљу на ликовни конкурс. Завршни догађај биће организован 5. јуна када се обележава Светски дан заштите животне средине - Дан планете Земље.

М. О.

РЕАГОВАЊЕ

Право потрошача је да буде информисан

(„РАТЕЛ: Избор смо препустили потрошачима“, „Крагујевачке“ број 247)

Захваљујемо на прослеђеном одговору (демантију) Републичке агенције за електронске комуникације (РАТЕЛ) о нашем ставу поводом укидања говорне поруке о преносивости броја у мобилним телекомуникационим услугама.

Овом приликом истичемо да замена теза није начин да пружимо

СВЕЧАНОСТ У ЦРВЕНОМ КРСТУ

Признања за најхуманије

На свечаном заседању Скупштине Црвеног крста Крагујевца 28. фебруара, волонтерима и сарадницима уручено је 38 захвалница, петоро је добило Сребрни знак, а један Златни знак додељен је постхумно, породици почивше волонтерке крагујевачког Црвеног крста.

Највише признање Црвеног крста Србије, Златну медаљу, добио је др Стеван Китанић, председник Организација Црвеног крста Крагујевца,

ДР СТЕВАН
КИТАНИЋ,
ДОБИТНИК
ЗЛАТНЕ
МЕДАЉЕ

који се хуманим активностима бави још од раних младалачких дана. Др Китанић је 70 пута дао крв, немерљив је његов допринос у области здравствено-превентивних активности, а посебно у оквиру прве помоћи. Био је члан експертских типова прве помоћи и супервизор бројних такмичења, учесник многих семинара и земљи и иностранству. Аутор је три приручница

из прве помоћи, као и актуелног уџбеника прве помоћи Црвеног крста Србије.

Иначе, крагујевачки Црвени крст може да се поноси радом својих скоро 14.000 чланова и две хиљаде волонтера, који су увек спремни да помогну у јачању основних људских вредности и настојањима да побољшају квалитет живљења на начелима солидарности.

САВЕЗНА ИЗЛОЖБА ПАСА КД „ЛЕПЕНИЦА“

Избор најлепшег - 16. марта

Крагујевачко кинолошко друштво „Лепеница“ 16. марта организује ЦАЦ – савезну изложбу паса свих раса. Изложба ће бити уприличена на платоу код градског Сајмишта и на њој могу бити излагани сви расни пси који имају родоносни издат од КСС или родоносни издат од осталих иностраних кинолошких организација признатих од ФЦИ.

На ЦАЦ-у КД „Лепеница“ не могу се излагати слепи и глуви пси, висококотне кује, кује у терању, пси чији су власници под дисциплинском казном кинолошких удружења. Такође, пси који не поседују потврду о вакцинацији против беснила и здравственом стању за 2014. годину неће бити пуштени у изложбени простор. Котизација за сваког излаганог пса је 1.000 дина-

ра, док пријава за стране излагаче износи 20 евра.

Пси ће се такмичити у разредима беба, најмлађих, младих, зрелих, интермедија, радних, шампиона, ветерана, парова и одгајивачких група, а на репрезентативној смотри „Лепенице“ оцењиваће их признате кинолошке судијске величине на челу са Слободаном Вучелићем Ђедом, Драганом Јањићем, Иваном Васиљевићем, Драганом Крстићем и Мићом Николићем. Делегат изложбе је Махмуд Ал Дагистани.

Почетак изложбе је у 9 сати и 30 минута, а све подробније информације могу се добити на телефоне: 034/207-800 и 064/0046787, 069/1418343, 064/4001210 и сајту КД „Лепеница“ – www.kdlepenica.co.rs.

Исправка

У прошлом броју недељника „Крагујевачке“ у тексту под насловом „Примедбе на озбиљне пропусте, али и ситнице“ пропустом новинара погрешно је цитирана изјава саветнице за права пацијената Весне Димитријевић која се односи на обавезу руководства здравствених установа да одговоре на притужбе пацијената које канцеларија саветника оцени као основане. У тексту стоји да директори нису у обавези да о предузетим мерама обавесте саветника за права пацијената, а чињеница је да Закон прописује да су у року од пет дана дужни да их о томе информисају што они, према тврдњама Весне Димитријевић, и чине.

Због начињеног пропуста извињавамо се саветници Весни Димитријевић, руководиоцима здравствених установа и читаоцима.

поруку о преласку позваног броја у другу мрежу или не.“ Одговорност за тачно и јасно информисање потрошача јесте искључива обавеза трговца. Овакве активности су дефинисане као део непоштене тржишне праксе у делу који се односи на пропуштање којим се обманују потрошачи.

Не желимо да мобилни оператери снесо последице лоших подзаконских решења које нису уважиле наше примедбе са којима су у РАТЕЛ-у већ били упознати. Очигледно је различито тумачење права потрошача на информисаност дефинисаног Законом.

Зоран Николић,
пошторедседник Националне
органације пошторшача
Србије

Пише Зоран Мишић

КРАГУЈЕВЧАНИ НА ЗАГРЕБАЧКОЈ КОНФЕРЕНЦИЈИ НАЦИОНАЛНИХ МАЊИНА У СПОРТУ

Лоптом против насиља,

Еве чешће скандирање и натписи на стадионима и фудбалским теренима у којима се изражава верска, расна и национална нетрпељивост као и очигледни успон и све веће буђење фашизма и нацизма на утакмицама иницирали су одржавање Прве конференције националних мањина Европе у спорту – „Стоп дискриминацији“, која је уприличена од 26. до 28. фебруара у Загребу. Пошто је на овим просторима универзална увреда на спортским манифестацијама „Циган“ или „Цигани“, организовања скупа латил се Светска организација Рома у борби против дискриминације, расизма и сиромашта из Хрватске под генералним покровитељством тамошњег ногометног савеза.

Елем, као једини представници Србије, пут Загреба се упутила тројчлана делегација из Крагујевца, мали али одабрани састав: Жељко Тодоровић, генерални секретар ФАРЕ-а („Фудбалом против расизма у Европи“) за Балкан, организација при УЕФИ за борбу против расизма и дискриминације, Драган Димитријевић, популарни Пепац, УРС-ов одборник локалног парламента и дугогодишњи фудбалер и председник клуба „Звезда“ (у нашем граду „од милоште“ названа „циганска“) и новинар „Крагујевачких“ као медијска подршка.

Сви учесници скупа били су смештени у одличном хотелу „Аристос“ у насељу Бузин, са четири звезде, у којем одседа и хрватска фудбалска репрезентација.

Организатори конференције уприличили су искључиво за госте из

Хрватска Светска организација Рома организовала је прошле недеље у Загребу, под покровитељством Хрватског ногометног савеза, Прву конференцију националних мањина Европе у спорту на којој је учествовала и делегација из Крагујевца. Проблеми ксенофобије, расизма и национализма малтене су исти у свим земљама у региону, а општи је закључак да ти проблеми морају да буду решени тамо где и настају

и заслужују да им се пружи пуна друштвена и медијска пажња, изјављује Леко, упућујући пријатељски позив тиму хрватских Рома за утакмицу саборницима („Наши нису неки играчи, али воле попити“ Ј. Леко), али апелујући у шали да „резултат не буде унапред договорен“.

Током непосредног разговора Јосип Леко демонстрира и завидно баратање читања ћирилице (види слику) на примерку „Крагујевачких“ новина, обећавајући да ће, ако му обавезе то буду дозволиле, бити гост на узвратној посети и утакмици са Ромима из Србије на јесен, у септембру.

На питање како живе када су постали чланови Европске уније, Загрепчани одговарају: „Па, како,

Тамошња омладина такође је велики фан наше „Силиконске долине“:

– У Србији је пуно јефтине, па и у Улици Страхињића Бана није скупо, цене они, додајући да у Хрватској нема разлике у ценама без обзира да ли живите у већем или мањем месту, сем можда у станама.

Такође, тамо су изузетно популарни овдашњи хумористички филмови попут „Тко то тамо пјева“, „Маратонаца“.

– Хрвати не умеју да сниме хумористички филм. „Жикина династија“ је непревазиђена, искрена је једна Загрепчанка Соња.

■ „Циганофобија“ мајка свих фобија

Организатор и спиритус мувенса читавог скупа је Тофко Дедић Тоти чија је удруга – Светска организација Рома у борби против дискриминације и уприличила ово окупљање. Његово место рођења, баш поред стадиона „Максмир“, упутила га је на фудбал, али и борбу против свих врста ксенофобије.

– Већ десет година чланови моје организације активно се боре против свих врста дискриминације и сиромаштва. Роми се осећају угроженима, а ако смо и „мали“ за свакодневну политику, макар кроз спорт можемо утицати да они изађу из гета и борити се против свих предрасуда, тврди Тоти, наглашавајући да се у Хрватској око 30.000 људи декларише као Роми, да их има чак око 50.000 хиљада, али се, као и свуда, „скривају“ као припадници већинског народа.

– Наш положај је тежак не само у Хрватској, него и на Балкану и Европи. Припадници ромске заједнице се не образују, немају школу, здравствено осигурање, елементарне животне услове... Решавање њихових проблема изискује подршку државе и њених институција, каже Дедић.

По њему, код нас свеprisутна „циганофобија“ корен је свих осталих ксенофобија.

– Па, Цигани се вређају од када ја знам за себе. Свуда, било да играју „Партизан“ и „Звезда“ или су у питању навијачи „Динама“. УЕФА почиње то да препознаје као расизам и да све оштрије санкционише, сматра Тоти.

Иначе, његовим залагањем већ деценију постоји активан ромски клуб који користи инфраструктуру НК „Аматер“ из Славонског Брода, као и хрватска ногометна репрезентација Рома, која игра ревијалне хуманитарне утакмице у земљи, али и Европи.

– То су рекреативци, играчи градских лига, не само Роми, већ и Срби, Муслимани... јер је наш концепт мањински. Кроз спорт омогућавамо припадницима тих заједница бољу будућност, социјализацију и друштвену комуникацију, објашњава наш саговорник.

У томе им помаже и тренер Ивица Пејиновић из Славоније, некадашњи прволигашки играч (између осталог и некада познатог „Загреба“), школовани тренер са лицен-

КРАГУЈЕВЧАНИ ДРАГАН ДИМИТРИЈЕВИЋ ПЕПАЦ И ЖЕЉКО ТОДОРОВИЋ СА ОРГАНИЗАТОРОМ КОНФЕРЕНЦИЈЕ ТОТИЈЕМ ДЕДИЋЕМ (У СРЕДИНИ)

цом, који је покренуо фудбалску академију „Мала Барселона“ у којој подједнако ради са талентованим и „цурицама и дечкима“ мешајући у процесу фудбалске инклузије играче свих нација. Прошле године је са својом децом учествовао на камповима за најмлађе које организују „Ајакс“ и „Барселона“, где су стекли драгоцену искуства.

■ Интеграција у друштво кроз спорт

Крагујевчанин Жељко Тодоровић, функционер Балкан ФАРЕ-а и представник „Спортикула“ (спорт и култура) Србије, даје пуну подршку оваквом скупу који има за циљ да се бори против дискриминације.

– ФАРЕ је и основан 1999. године баш са разлогом да подржи све различитости, мањине на спортским збивањима и спречи њихову

угроженост и дискриминацију. Наш мотив је и да повежемо и умрежимо све људе са ових простора, попут Тотија Дедића који се баве овим проблемима, како би се они сусрели и размењивали искуства у борби са расизмом, каже Тодоровић, који сматра да се кроз спорт може поправити друштвени положај у друштву, не само Рома, већ и свих угрожених мањина.

Да је спорт прави, најбезболнији начин за промоцију њихове заједнице слаже се и његов суграђанин Драган Димитријевић, популарни Пепац. Он је дугогодишњи крагујевачки фудбалер (круна играња за италијанског трећелигаша „Болзано“) који је сем за градске клубове „Раднички“, „Заставу“, „Арсенал“, четврт века играо за овдашњу „Звезду“, а председник је тог ромског клуба већ 15 година.

КГ ДЕЛЕГАЦИЈА НА ПРИЈЕМУ КОД ПРЕДСЕДНИКА САБОРА ЈОСИПА ЛЕКА И У ПОСЕТИ ХРВАТСКОМ САБОРУ

Крагујевца и званичну посету хрватском Сабору, где нас је примио лично председник ове институције Јосип Леко.

■ Крагујевчани у Сабору

Док се фоткамо за успомену пред Сабором на чувеном Марковом тргу, поред познате истоимене катедрале, чују се „спонтани“ коментари:

– Неки људи, читав живот провели окупљајући да их прими председник Сабора, а ови...

Или:

– Сутра идем да извадим папире да сам Ром, па да видимо... Но, живот тјече даље. „Тко губи, има права да се љути“, да цитирамо Броја Један.

Председник Сабора Леко на поклон добија фудбалску лопту са потписима гостију, а предузимљиви генсек ФАРЕ-а Жељко Тодоровић, добијену преко пријатељских веза, (не)званично поклања гос'н Леку и флашу оригиналне, Томине (предс. Николића) љуте ракије. Симпа гест, у опуштеној и пријатељској атмосфери.

– Свака акција, било појединца или организације која има циљ да се бори против дискриминације било које врсте, као и сиромаштва, има пуну подршку хрватског Сабора. Ми подржавамо сваког човека у Хрватској који се бори за своја права, а посебно Роме, и овакви скупови су веома значајни

ко“, додајући да су цене прехранбених артикала и гардеробе нешто појефтиниле и да је после много година ПДВ са 25 посто смањен, на пример за пиће и храну, на 13 посто, а за угоститељске услуге на десет.

У Хрватској, али без заваривања, Цеца (да, та, краљица, мајка) је личност са ових простора број један и млађани Хрвати уопће не таје колики су њени фанови.

– Када би дошла у Загреб, мали би био „Максмир“ да прими публику, искрени су млади Загрепчани.

ПРЕДСЕДНИК САБОРА ДОБИО ЈЕ НА ПОКЛОН ТОМИНУ ЉУТУ И ПРИМЕРАК „КРАГУЈЕВАЧКИХ“

СНЕЖАНА НЕГОВАНОВИЋ ПРОКИЋ,
КРАГУЈЕВЧАНКА У ХОЛАНДИЈИ

Хоћу друге снове

Пише Гордана Божић

Никада нисам ни сањала да ћу једнога дана написати књигу. Маштала сам да будем клизачица, иако сам била страшно трапаво дете. Ово што ми се сада дешава нисам могла ни да замислим. Промоција књига, овај интервју, све је то за мене потпуно невероватно, а ето, ипак ми се догодило. Свашта се у мом животу дешавало и остела сам потребу да то негде и запишем, без икаквих претензија да објавим, али испало је другачије. На наговор мог старијег сина настала је прва књига „Хоћу друге снове“, која је аутобиографска. Ако ме питате да ли је сувише рано почињати аутобиографију у четрдесетим годинама, мој одговор је да јесте, јер можда је у седамдесетим сувише касно.

Овако је почео разговор са суграђанком Снежаном Неговановић Прокић, која више од две деценије живи са породицом у Холандији. Заједничка промоција прве и прошле године објављене друге књиге „Љубав и кашаљ“ у Удружењу Крагујевчана у Београду, била је повод за разговор о свему ономе што се у њеном животу догађало и њеној борби да остане оно што је есте.

■ Читав живот у једној књизи

Промоција обе књиге одржана је 20. фебруара и мада је датум у овој причи потпуно неважан, Снежана каже да то није случајно и да су јој се све најважније ствари у животу дешавале у прва два месеца у години. Изненађење је било обострано када је она констатовала да је наш разговор, сасвим случајно, уприличен баш на дан када је пре 22 године отишла код супруга у Холандију са својим синовима, петогодишњим Немањом и

Пре више од две деценије Снежана је са својом породицом напустила Крагујевац и затражила политички азил у Холандији. Мислила је да ће се брзо вратити, али судбина је хтела да буде другачије. Испричала нам је о свему што је преживела, а што је забележила и у својим књигама

СА МАЈКОМ И СИНОВИМА У „ЗЕМЉИ ЛАЛА“, ПРЕ ДЕСЕТАК ГОДИНА

Луком који је имао тек годину и по дана.

У то време ни на крај памети јој није било да пише књиге, као што ни сада себе не доживљава, нити назива писцем. Каже да је само аутор ових књига и да се нада да ће њена искуства некемо, можда, бити од помоћи. Извесно је да ће прва књига бити преведена на холандски, можда већ до краја године, као и то да ће издати и трећу.

Имала сам незадрживу потребу да испишем све што ми се дешавало. Некако је све то само излазило из мене и ја сам само бележила из дана у дан. За три ме-

сеца све сам просто истресла из себе, цео живот, али ни тада нисам размишљала о књизи. Старији син ме је наговорио да објавим. Можда ће некемо бити поука, рекао ми је. И тако је ова прва књига изашла 2010. године и морам да признам да се уопште нисам покајала због тога, прича наша саговорница, помало збуњена медијском пажњом.

Рођена је у августу 1963. и са поносом истиче своје године. Завршила је средњотехничку школу и покушала да студира, али је преупловила у брак него у испите и индекс. Иако је рођена у насељу Мала вага, себе је увек сматрала „колонком“, јер је од друге године живота становница Старе колоније. Тада је њен отац отишао на привремен рад у Француску, у Париз, па су она и мајка стално путовале и практично живе на релацији између Париза и Крагујевца.

Проводиле смо тамо по неколико месеци, а у шали смо говорили да је мој отац могао да направи два хотела од новца који смо потрошили за путовања. И поред тога живеле смо прилично добро за тадашње прилике, а за татину и мамину јединицу ништа није смело да недостаје.

Присећајући се тих дана, Снежана каже да је њено детињство било лепо и безбрижно, али се некако рано и завршило. Имала је само 13 година када је њен отац, који се тада по наговору мајке вратио из Пари-

СНЕЖАНА СА СВОЈЕ ДВЕ КЊИГЕ

за, доживео тешку саобраћајну несрећу, која је овој породици потпуно променила живот. Отац је једва преживео, са тешким последицама, па су све теже састављали крај са крајем. Сав новац који је донео из Француске истопио се, а њих је у правом смислу задесила она јеврејска пословица - имати, па немати.

Берка је, ипак, и даље, била у центру родитељске пажње, а отац који је испуњавао сваку њену жељу, био је строг, када су у питању момци и изласци. Можда се баш због тога удала убрзо по завршетку средње школе, за момка који је становао преко пута ње у Колонији. Њено забављање са Петром трајало је свега недељу дана, а онда је покупила своје ствари и отишла од родитеља. Супруг је тада радио у Пошти, а она се запослила у Страгарима у фабрици азбеста. Лепо су зарађивали и лепо живели. Првог сина добили су 86, а другог 90. године, када је овде све кренуло низбрдо.

Они су тада били млади, срећни и заљубљени и нису много обраћали пажње на то шта се дешава око њих. Као пред неку несрећу, присећа се Снежана, те 91. године два пута су били на мору са децом, а када су се после другог летовања вратили, у септембру, почеле су прве мобилизације.

Страх да ће и на наша врата залупати ноћу био је све већи и неподношљивији.

Наш млађи син је имао свега 17 месеци, а старији пет година када је мој муж, након разговора са својим оцем, „узео једну малу торбу и у њу ставио пар чарапа, мало веша и нешто гардеробе и отишао. Страх да ли ће прећи границу био је већи од од страха како ћу ја сама“, забележила је ове тренутке Снежана у својој књизи.

Веровала је да ће овај растанак кратко трајати и надала се да ће се поново видети за пар недеља, али испало је другачије. Супруг није имао избора и морао је да затражи

ЛУКА И НЕМАЊА СА ОЦЕМ ПЕТРОМ, НЕПОСРЕДНО ПО ДОЛАСКУ У ХОЛАНДИЈУ

У ЧЕМУ СЕ СВЕ РАЗЛИКУЈЕМО

Ми се расипамо, они штеде

Упознавши своје комшије, Снежана није могла да се начуди колико су Холанђани штедљив и хладан народ, па је предстојало једно велико учење и прилагођавање. Прво је почела да се дружи са мамама школских другова своје деце које су је позивале у посете. Њихово гостопримство се састојало од шољице цеђене кафе, а домаћица би само једном отворала металну кутију са кексом, послуживала гошћу и потом је затварала.

У мојој земљи је другачије, објашњавала је Холанђанима, ми кад нам падне шећер отворимо „јафу“ и смажемо је целу.

У почетку су је гледали са неверицом, касније су се, узвраћајући посету, уверили да је то истина. Било им је крајње чудно када би без икаквог повода пржила палачинке или месила крофне. Код њих је то била традиција само за Нову годину. Културолошке разлике биле су огромне, али једно је било сигурно, закључила је - ми се много расипамо, а они претерано штеде.

Оно од чега сам после свих ових година „излечила“ моје пријатељице Холанђанке је да у ресторану плаћају рачун по пола. Трудила сам се да им објасним какви смо ми људи, да нисмо сви исти и да нас има и оваких и онаких, као уосталом и њих. Мислим да сам успела да им покажем како изгледа наше претерано гостопримство, макар сутра немали шта да једемо.

ПРОМОЦИЈА КЊИГА У УДРУЖЕЊУ КРАГУЈЕВЧАНА У БЕОГРАДУ И СНЕЖАНА ПИШЕ ПОСВЕТЕ

megabelt

Kneza Mihaila 106, Kragujevac

SVE VRSTE REMENJA (Optibelt, Borovo, Good Year, Sava, Unibelt...)

klasično klinasto remenje, nazubljeno, polu-v PJ/PH remenje, transportno remenje, sintetičko remenje, zupčasto remenje, varijatorsko remenje, šestougaono remenje, okruglo remenje, extremultusi...

SVE VRSTE GUMA (Michelin, BF Goodrich, Tigar, Kleber, Continental, Barum, ...)

Ulja, auto delovi i autokozmetika...

Telefon 325-236

radio vreme

od 8h do 19h

ИСТОРИОГРАФСКА ИЗЛОЖБА У КРАГУЈЕВАЧКОЈ УНИВЕРЗИТЕТСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ

Трагом српске прошлости

Поводом стогодишњице од почетка Првог светског рата Универзитетска библиотека у Крагујевцу приредила је изложбу сачињену искључиво од издања о овом догађају која се налазе у њеним фондovima

Пошто је читава ова година посвећена стогодишњици од почетка

Првог светског рата, први догађај на ову тему уприличила је Универзитетска библиотека у Крагујевцу. У њиховом изложбеном простору отворена је историографска изложба под називом „Трагом српске прошлости“, чију поставку сачињавају искључиво публикације које се налазе у фондovima ове установе.

Ауторка изложбене поставке (прате је и пратећи садржаји, попут сика из изложбених књига и ратних албума) мр Катарина Карамиијалковић истиче да је изложба чисто историографског садржаја и састоји се од тачно сто издања (пригодно 100 публикација за 100 година од почетка рата), а да су из ње искључени литерарни радови, односно књижевна и уметничка литература и чланци објављени у серијским публикацијама.

Рат који је почео јула 1914. године био је далеко изнад свих претходних ратова, по броју држава које су у њему учествовале, обиму војних операција, количини ратног разарања, броју жртава, дужини трајања, последицама и стварању нове политичке мапе Европе и света. Први светски рат (1914-1918) унесређио је милионе људи, причинио огромна материјална разарања, уништио мноштво културно-историјских споменика, успорио цивилизацијски напредак и довео до распада четири моћне монархије: Аустроугарске, Немачког царства, Отоманске империје и Руског царства.

Публикације из сопствених фондова

„Историјска наука одавно је утврдила стварни узрок избијања рата, а то је сукоб поларизованих империјалних сила (Велике Британије, Француске и Русије, с једне, односно Немачке, Аустроугарске и Турске, с друге стране) око поделе интересних сфера и политичко-економске доминације на глобалном светском нивоу. Обимна историјска литература о Великом рату (како је тада називан) остаће у библиотекама не само као доказ научних резултата, већ пре као покушај свеобухватног и објективног расветљавања прошлости“, истиче ауторка изложбе у предговору каталога урађеног за ову прилику.

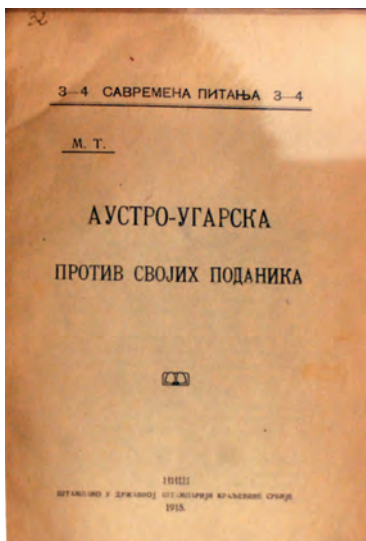
Катарина Карамиијалковић истиче да циљ овако концептиране изложбене поставке није само пуко обележавање значајне годишњице, већ настојање да се сачувају од заборављања и промишљања, у ширем оквиру историјских прилика, многе вредне публикације које говоре о Првом светском рату и тако пред-

АУТОРКА ИЗЛОЖБЕ И КАТАЛОГА МР КАТАРИНА КАРАМИЈАЛКОВИЋ

стави скривено благо књижних сложишта Универзитетске библиотеке.

Укупно је изложено сто историографских јединица које су груписане по језичком начелу у три групе и једну подгрупу: књиге на српском језику (са подгрупом о Крагујевцу и околини), књиге на страним језицима и преводе.

НАЈСТАРИЈА ИЗДАЊА НА ИЗЛОЖБИ

Прва група садржи 76 издања, а у питању су књиге објављене од 1915. године до данас, каже наша саговорница. Из овог одељка она издваја два издања.

Реч је о књизи аутора Милана Топлице „Аустроугарска против својих поданика“ издате 1915. године у Државној штампарији Краљевине Србије у Нишу, која је пример актуелног коментара на тренутно ратно стање и обраде теме још у току рата Љубомира Јовановића „Побуна у Топлици и Јабла-

КЊИГЕ НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ О ПРВОМ СВЕТСКОМ РАТУ

ници” (говор у Народној скупштини 12. априла 1918. године на Крфу) у издању Геце Кона, истиче мр Катарина Карамиијалковић.

Из овог сегмента поставке ауторка издваја дела Андреја Митровића (четири издања) и Петра Опачића, који је у поставци заступљен са чак пет књига и који је свој историографски опус највећим делом посветио баш овим дешавањима.

Подгрупа овог дела изложбе која се баве проучавањем великог светског ратног сукоба у Крагујевцу и околини (у питању је осам књига објављених у перио-

ду од 1968. године) у свом средишту има истраживачке радове Милана Вујићића (пет издања), који је сачинио попис свих ратника са територије града и општине Крагујевац у ратовима од 1912 до 1919. са све биографским прилозима и објавио у књизи „За спас отаџбине“, у Крагујевцу 2003. године.

Група издања на страним језицима, њих десет, датира од 1919. године и у њој су заступљене књиге на француском, немачком, руском, енглеском и хрватском.

Србија и стварање Југославије

Ауторка Карамиијалковић из овог сегмента поставке издваја двотомно „Ларусово издање“ о Првом светском чији је аутор француски генерал Валуји, обимну синтезу овог догађаја која је објављена пригодно за пола века од почетка рата, 1968. године у Паризу, као и дела руског аутора Јурија Алексејевича Писарева „Стварање југословенске државе“ и Драгована Шепића „Судбинске дилеме рађања Југославије: Италија, савезници и југословенско питање 1914 - 1918“, издатог 1989. године у Риједи.

У свим деловима изложбе неизбежно се преплићу два сегмента, две теме: Србија и Први светски рат и стварање Југославије, наводи Карамиијалковићева.

Издања у трећој групи, преводној литератури, захватају период од 1921. године. Три публикације су преводи на француски језик, а остатак до 14 књига је на српском.

По Катарини Карамиијалковић из овог фонда најзначајнија су дипло-

„ЛАРУСОВО“ ИЗДАЊЕ АУТОРА ГЕНЕРАЛА ВАЛУЈИЈА

КЊИГЕ ПОСВЕЋЕНЕ КРАГУЈЕВЦУ И ОКОЛИНИ

матска документа изда-та од стране Републике Аустрије а односе се на историју Првог светског рата.

Реч је о три књиге преве-

дене на француски језик са немачког и издатим 1922. године у Паризу, а најстарија књига из овог дела изложбе је превод са француског на српски језик Константина Фотијајдеса „Прободј немачко-бугарског фронта: 15. септембра 1918. године“, уз прави, критички осврт преводиоца Миливоја Николајевића, истиче наша саговорница.

Ту су и легендарни амерички новинар Џон Рид (по чијој биографији је рађен култни филм „Црвени“ са Вореном Битијем) са издањем „Рат у Србији 1915.“ (превео са америчког оригинала Божићар Божовић) и књига славног руског грофа и дипломате Трубецког „Рат на Балкану 1914-1917 и руска дипломатија“ у преводу Дејана Михајловића.

Надамо се да смо поставком ове изложбе успели да се на прави начин подсетимо једног дела српске прошлости, коју сачувану на најбољи могући начин треба представити млађим генерацијама. Захвалност следује и војницима и писцима, јер су и једни и други били за поуку и за понос, закључује ауторка, која је на отварању изложбе изјавила да је много тешко говорити о Првом светском рату, с обзиром да је ту велику победу Србија изнетно скупо платила, изгубивши трећину свог становништва, од тога 400.000 војника, дакле половину своје пунолетне мушке популације.

Шта смо добили и шта изгубили у том рату, велико је питање, које је са правом поставила мр Катарина Карамиијалковић?

На отварању изложбе говориле су и Мира Матић, директорка Универзитетске библиотеке у Крагујевцу, и професорка др Љубинка Трговчевић-Митровић, историчарка и редовна професорка Факултета политичких наука у Београду, која је аутор дела „Научници Србије и стварање југословенске државе 1914 - 1920“. У уметничком делу програма наступио је глумач Иван Видосављевић. члан драме Књажевско-српског театра у Крагујевцу.

Пошто је читава 2014. посвећена обележавању овог јубилеја изложба „Трагом српске прошлости“ биће отворена до краја године.

Зоран МИШИЋ

ОДВАЛЕ

РАДА МАНОЈЛОВИЋ, певачица, о љубавној вези са извесним адвокатом Момиром Гајићем:
- Везу сам признала јер ми је више било мучно да се кријемо у стану. Не радимо ништа лоше, само се волимо.

МИЛИЦА ПАВЛОВИЋ, певачица:
- Немам дечка. Мене је срамота да кажем, мене нико неће. Плаше ме се, то је истина.

МИЛИЋ ВУКАШИ-НОВИЋ, музичар:
- Лако је данас овде бити нормалан, конкуренција је никаква.

ДУШАН БАЈАТОВИЋ, функционер СПС-а и директор НИС-а:
Са Међународним монетарним фондом ја ни тикве не бих садио.

АНА БЕКУТА, певачица:
- Увек сам била и мушко и женско и први пут у животу, откад сам са Милутином, ја сам заштићена, пажена и вољена.

МИЛАН КРКОБАБИЋ, заменик председника ПУПС-а:
- Кажу да број запослених у јавном сектору прелази 700 хиљада људи. Ево, најновији подаци откривају још неких 150 или 200 хиљада.

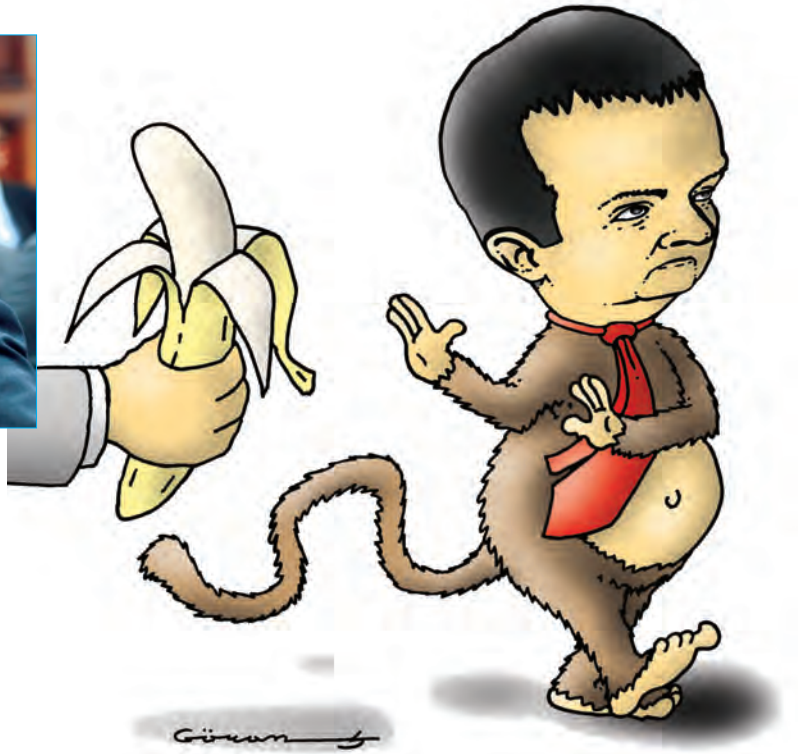

МИША ЈАНКЕТИЋ, глумач:
- Одавно сам побегао у позориште и сакрио се иза завеса од овог живота. Заправо, ја тамо једино и живим...

НЕМАЏА СТЕФАНОВИЋ, певач, после венчања прошле суботе:
- Одлично се осећам ових првих десетак минута у браку.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ, председник Либерално демократске партије:
- Ја се на планине пењем о свом трошку, а не као неки на туђе жене о државном трошку.

Карикашура Горан МИЛЕНКОВИЋ

ВИЦОТЕКА

Читуља

Умрла Муји Фата и отишао у новине да јој да читуљу. На огласном шалтеру стоји обавештење: „Огласи до пет речи бесплатни“.

Пита чиновница Мују шта ће да напише у читуљи.

- Пиши само: „Умрла Фата“.

- Имаш, Мујо, још три бесплатне речи, каже му чиновница.

- Онда пиши: „Умрла Фата, продајем голф дизел“.

Мува полети, а Мујо запише: „И без једне ноге лети“.

Онда јој откине другу ногу и опет јој нареди:

- Ајде, сада лети!

Она опет полети, а он пише: „Лети и без обе ноге“.

На крају, откине јој крила, опет изда исто наређење, али мува ни да макне. Понови исто два-три пута и - ништа. Мујо онда записује: „Мува без крила не чује ништа“.

Органи

Гледа момак пријатељицу и не скида очи са ње. Њој то постаје нападно и она каже:

- Не гледај ме тако, знаш да моје срце припада другоме.

- Знам, али имаш ти и других органа.

Без страха

Заузет мушки тоалет и Црногорац уђе у женски. Он таман почео, кад наиђе жена и поче да вршти.

- Ију-ју јој, аууу!

- Не бој се, јадна, видиш да га држим.

Клађење

Каже Мујо Фати:

- Како ме изјеба овај Интер на кладионици!

- И мене Милан - каже Фата.

- А где ти је листић - пита Мујо?

- Није ми га оставио - одговори му Фата.

Цедиљка

Пита мама Перицу:

- Сине, јеси ли видео цедиљку, нигде је нема.

- На то ће Перица:

- Мама, ја сам је бацио, била је сва избушена.

Сечење

Разговарају двојица другара и један каже:

- Сав сам испрепадан. Нисам платио струју, дођоше и исекоше, нисам платио телефон - и њега исекоше, нисам платио воду, и њу су ми пресекли.

- Па, за шта сада бринеш?

- Човече, нисам платио ни алиментацију!

Тестирање

Ухватио Мујо муву и реши да је тестира, а резултате теста уписује. Прво јој откине једну ногу и нареди јој:

- Ајде, сада лети!

Горан Миленковић

Мали огласи

МАТЕМАТИКА, механика, физика (сви узрасти). Часови у току школске године и припремна настава за упис у Математичку гимназију (СМ) и полагање мале матуре. Студенти (март, април- 2014. г.). Пријемни (више и високе школе, факултети и војна академија – посебан програм). Велика матура. Такмичења. Тел: 034

360 202, 063 77 11 002, Арсић. harsic@gmail.com
ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋИМ сведочанство ОШ Ђура Јакшић, на име Стоилковић Ивана.
ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋИМ годишњу аутобуску карту на име Видић Борисав.
ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋИМ годишњу аутобуску карту на име Тодоровић Загорке.
ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋИМ годишњу аутобуску карту на име Милорада Матића.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋИМ годишњу аутобуску карту број 072393 на име Пантић Миле.
ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋИМ годишњу аутобуску карту број 079180 на име Радивоје Рајковић.
ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋИМ годишњу аутобуску карту број 068613 на име Богдан Петровић.
ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋИМ годишњу аутобуску карту број на име Стојановски Стојан.

Прослава
40 година матуре

Прве
крагујевачке
гимназије,
генерација
73/74

Прославиће се 24. маја
2014. године у ресто-
рану „Морава“ са поче-
тком у 20 сати.

Сусрет у Гимназији
истог дана у 11 сати.

Дана 6. марта 2014. го-
дине навршава се год-
ину дана од када није
са нама

Верослава
Протић

Тога дана у 11 сати на Варошком гробљу дава-
ћемо годишњи помен.

С пуно љубави и поштовања чувамо успомену на
њу.

Берка Катарина са породицом

СЕЋАЊЕ

Десанка Бабић

фармацеут
6.3.2009 – 6.3.2014.

Њени најмилији

Јавно Предузеће Спортски Центар „Младост“ Крагу-
јевац, из Крагујевца, улица Града Сирена 15, у складу
са Одлуком Надзорног одбора предузећа бр. 01-513/6
од 26.02.2014. године, и Правилником о поступку лиц-
итације расходованих основних средстава: објављује

ОГЛАС

**ЗА ЈАВНУ ПРОДАЈУ
ПУТЕМ ЛИЦИТАЦИЈЕ**

I
Јавно Предузеће Спортски Центар „Младост“ оглашава
јавну продају путем лицитације следећих расходованих
основних средстава.

Почетна цена без ПДВ-а у динарима по комаду:

1. Застава YUGO 1,1GX број шасије
VX1145A0001055398 произведена 1998. године, у
возном стању, 25.000 динара

2. Приколица T-RB 500S носивости 620кг број
шасије: V1A23304-81301669, Тип А2.3.304
прозведена 2008.године у возном стању,
25.000 динара

Средства се продају у виђеном стању без права купца на
накнадну рекламацију, на исправност, комплетност и
техничке карактеристике.

III

Са најповољнијим понуђачем за сваки предмет лиц-
итације закључиће се купопродајни уговор.

IV

Купац је дужан да купопродајну цену уплати у року од
3 (три) дана од дана извршене продаје.
Ако купац не уплати купопродајну цену у наведеном
року, губи право на повраћај кауције.

V

Купац је дужан да преузме предмет лицитације у року
од 15 (петнаест) дана од дана лицитације. У супротном,
сматраће се да је одустао од куповине, а уплаћена сред-
ства неће бити враћена.

VI

Јавна продаја путем лицитације одржаће се **18.03.2014.**
године у просторијама ЈП СЦ „Младост“ Града Сире-
на 15 у 12 часова.

VII

Разгледање предмета лицитације може се вршити
сваког радног дана у времену од 10 до 13 часова у прос-
торијама ЈП СЦ „Младост“, Града Сирена 15 у Крагу-
јевцу.

VIII

Сва потребна обавештења и информације могу се добити
на моб. телефон. 064 3300171 Влада Вучковић.

Дана 27. фебруара 2014. године преминула је
наша драга

Вера Гојковић
1948 – 2014.

Сахрана је обављена 1. марта 2014. године, на
Бозман гробљу.

Увек ћеш бити у нашим срцима и мислима.

Супруг Раде, син Саша,
кћерка Ана и зет Небојша

Дана 27. фебруара 2014. године преминула је
наша драга кума

Вера Гојковић

Драга кумо,
твоја доброта, племенитост и године нашег
лепог дружења остаће заувек у нашим срцима.

Твоји: кума Здравка, Зоран и Зорица
са породицама

Са великом тугом опростили смо се од
наше колегинице

Гребовић Милодарке
1956 – 2014.

Драга наша Мицо,
знаш да си била међу најбољима од нас,
знаш да смо те бескрајно поштовали,
знаш да смо те много волели. Знамо да
смо ти се дивили и да никад нећеш пасти
у заборав. Нека те анђели чувају.

Велико ти хвала!

Твоја ЗАСТАВА КОВАЧНИЦА а.д.

Умрла је моја тетка

Надежда Колић

Заувек ће је волети и памтити сестрић
Горан са „клинцима“ из њеног об-
даништа Нада Колић

